گيڙو رنگ شاعري

(مختلف شاعرن
جي شاعري)

مرتب:

وفا غلام عباس خاصخيلي

مبين اڇڻ

بخاري پبليڪيشن لاڙڪاڻو
2022ع

(ڪتاب جي متن سان اداري جو متفق هجڻ ضروري ناهي)

سنڌ سلامت پاران:

سنڌ سلامت ڪتاب گهر پاران چونڊ سنڌي شاعرن جي شاعريءَ جو گڏيل مجموعو **”گيڙو رنگ شاعري“** اوهان اڳيان حاضر آهي. جنهن جا مرتب وفا غلام عباس خاصخيلي ۽ مبين اڄڻ آهن

هن ڪتاب ۾ سنڌي ٻوليءَ جي 24 چونڊ شاعرن جي شاعريءَ کي شامل ڪيو ويو آهي هر شاعر ۽ تخليقڪار جي شاعريءَ جي پنهنجي خوشبو، لهجو ۽ سواد آهي، تنهنڪري هي ڪتاب هڪ نرالو ۽ منفرد شاعريءَ جو مجموعو لڳي ٿو

هي ڪتاب 2022ع ۾ بخاري پبليڪيشن، لاڙڪاڻو پاران ڇپايو ويو، جنهن جي پي ڊي ايف ڪاپي مبين اڄڻ جي توران سان پيش ڪجي ٿي

محمد سليمان وساڻ
مينيجنگ ايڊيٽر (اعزازي)
سنڌ سلامت ڊاٽ ڪام
sulemanwassan@gmail.com
www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

ڪتاب نمبر: 19
حق ۽ واسطا اداري وٽ محفوظ
ڪتاب جو نالو: گيڙو رنگ شاعري
موضوع: مختلف شاعرن جي شاعري
مرتب: وفا غلام عباس خاصخيلي ۽ مبين اڄڻ
سال: جون 2022ع
ڇاپو: پهريون
ڪمپوزنگ لي آئوٽ: شاهد انور بخاري
0344_3310266
ڇپيندڙ: بخاري پبليڪيشن لاڙڪاڻو
0300_3419181
مُلهه: 400 رپيا

Book No: 19
Book Name: Geroo Rang Shairi
Copmiled by: Wafa G.Abbas Khaskheli and Mubeen Ujan
1 st Eddition: June 2022
Composing & Layout: Shahid Anwar Bukhari
Published by: Bukhari Publication Larkana
0300_3419181
Price:400

ستاءُ

❊ ارپنا	مبين اڇڻ	04
❊ پبلشر نوٽ	فياض انور بخاري	05
❊ پنهنجي پاران	مبين اڇڻ	06
❊ خيرل سيلرو	تعارف/شاعري	08
❊ مشتاق بخاري	تعارف/شاعري	15
❊ امر ساهڙ	تعارف/شاعري	22
❊ خيال ڪتري	تعارف/شاعري	30
❊ مسافر هاليپوٽو	تعارف/شاعري	35
❊ سيد سجاد	تعارف/شاعري	40
❊ منير	تعارف/شاعري	46
❊ فقير مختيار	تعارف/شاعري	53
❊ عمران ڳورڙ	تعارف/شاعري	59
❊ احسان مستوئي	تعارف/شاعري	64
❊ اخلاق شاهاڻي	تعارف/شاعري	68
❊ فقير قليو	تعارف/شاعري	71
❊ امجد هيسباڻي	تعارف/شاعري	75
❊ ساقي ارشاد لورڙ	تعارف/شاعري	79
❊ عبد الباسط	تعارف/شاعري	83
❊ محمد رحيم	تعارف/شاعري	88
❊ ساگر بلاول	تعارف/شاعري	93
❊ ديدار "فلڪ" يتو	تعارف/شاعري	96
❊ جانب ڪوسو	تعارف/شاعري	99
❊ علي وارث	تعارف/شاعري	104
❊ مير منور علي يتي	تعارف/شاعري	107
❊ مهر فقير	تعارف/شاعري	112
❊ وفا غلام عباس	تعارف/شاعري	121
❊ مبين اڇڻ	تعارف/شاعري	126

books.sindhsalamat.com

ارپنا

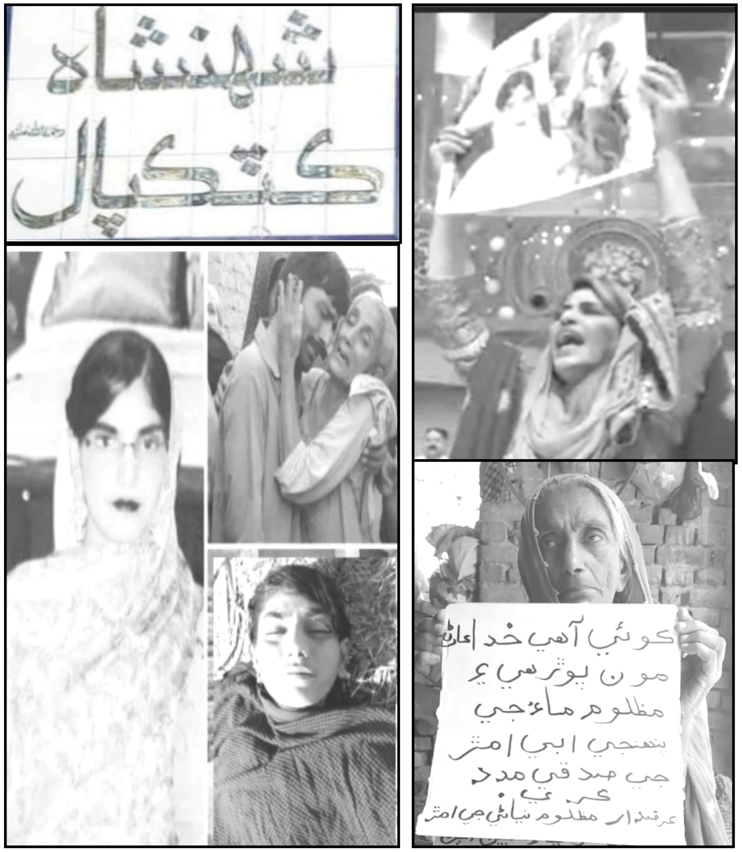

اڄ کان تيرنهن مهينا اڳ درگاهه پير ڪٽڪپال لڳ فتح پور تعلقہ ڪوٽڏجي ضلع خيرپور ميرس وٽان اغوا زيادتي بعد مجاورن وٽان بي دردي ءَ سان قتل ٿيل پنهنجي نياڻي قرآن مجيد جي حافظ گريجوئيٽ شهيد روبينہ اڇڻ جي نانءُ

مبين اڇڻ

❊❊❊

sindhsalamat.com

پبلشر نوٽ

گهڻن شاعرن جي گڏيل شعري مجموعن جي تاريخ تمام پراڻي آهي پر جنهن سنڌيءَ شاعريءَ جي گڏيل مجموعي ادبي دوستن جو ڌيان پاڻ ڏانهن ڇڪايو اهو مرتب ڪيل ڪتاب ”ڏيئا ڏيئا لاٽ“ شيخ اياز جي يادگار طويل مهاڳ جي ڪري اڄ بہ ادبي دنيا ۾ آيل سوين گڏيل ڪتابن جي ڪهڪشان ۾ چنڊ جيان چمڪي رهيو آهي ۽ چمڪندو رهندو. ويجهي عرصي ۾ گڏيل شاعريءَ جي ڪتابن تي نظر وجهبي تہ ڪيترائي شاندار ڪتاب نظر ايندا انهن جي ذڪر سميت پياري مبين اڄڻ جي وائي تي آيل ادبي تاريخ ۾ ٻن ڪتابن ”وايون مهڪيون واٽ تي“، پره ڦٽي جا پنڌ“ ۽ هن ڪتاب جي پنهنجي خوشبوءِ ۽ مهڪ تاريخي جي ورقن ۾ وقت جو مورخ سونهري اکرن ۾ ضرور لکندو.

پيارو مبين اڄڻ هيٺين طبقي جو غريب فرد هجڻ سان گڏ دل جو امير ۽ سنڌو نديءَ جهڙي اجري سيرت رکندڙ باوفا شاعر دوست پڻ آهي.

بخاريءَ پبليڪيشن لاڙڪاڻو جي سدائين ڪوشش رهي آهي تہ علمي، ادبي، سائنسي، تاريخي ڪتابن سان گڏ پڙهندڙن کي نون شاعرن جا خيال وقت بہ وقت شايع ڪري پڙهائجن جنهن جي ڪڙي هي ٻيو گڏيل شاعري جو ڪتاب آهي. اميد تہ بخاري پبليڪيشن جي اڳ آيل ڪتابن جيان هي ڪتاب پڻ اوهان کي پسند ايندو.

فياض انور بخاري
bukharipublication@gmail.com
0300_3419181

***

books.sindhsalamat.com

پنهنجي پاران

منهنجو هي گڏيل شاعري جو چوٿون ڪتاب اوهان محترم محبوب پڙهندڙن جي هٿن ۾ آهي آئون پنهنجي هن ڪتاب ۽ ٻين آيل ڪتابن جي باري ۾ ڪا وڏي دعوا نٿو ڪريان باقي هر شاعر جيان مون بہ ڪوشش ڪئي آهي.

ادبي تاريخ ۾ پنهنجي ۽ دوستن جي تحريرن سان سنڌ امڙ جو نالو روشن ڪرڻ جي آئون سمجهان ٿو تہ هن وقت سنڌ ماءُ هر طرف دشمنن جي گهيراءُ ۾ آهي جيڪو گهيراءُ اسان جي درياءَ، سمنڊ، ٻيٽن، ڪوئلي، ڪارونجهر ۽ ڏارين افغاني، برمين، بنگالين کي چند پئسن جي لالچ تي جعلي ڪارڊ ۽ ڊوميسائيل ڏئي اسان کي اقليت ۾ تبديل ڪرڻ جي هڪ وڏي سازش آهي جنهن لاءِ اسان جي سڄاڻ اديبن، شاعرن، ليکڪن، وڪلين ۽ زندگيءَ جي مختلف مڪتب فڪر جي ماڻهن ساڃاهہ وندن کي پنهنجو ڪردار ادا ڪرڻو پوندو. ڇو جو جڏهن اسان جا وسيلا بچندا تہ اسان جو ايندڙ نسل ٻولي بچندي جي وسيلا ئي نہ هوندا تہ اسان جي حالت بہ خدانخواستہ مستقبل ۾ فلسطين، افغانستان، برما، سريلنڪا جهڙي هوندي.

آئون ان موقعي تي ڪتاب ۾ شامل سڀني شاعر دوستن جو شڪر گذار آهيان جن اسان جي هن ادبي گلدستي ۾ شامل ٿي پنهنجي گلاب جهڙين خوشبوءِ دار تخليقون کي هن ڪتاب جي زينت بڻايو. مون سان گڏ هن گڏيل شاعري جي ڪتاب گيڙو رنگ شاعريءَ ۾ مرتب طور سنڌ ڌرتيءَ جي خوبصورت شاعر پياري دوست وفا غلام عباس خاصخيليءَ جن جو بہ تهہ دل سان شڪر گذار آهيان جن مرتب طور مون سان گڏجي پيار خلوص مان محبت بخشي.

منهنجي ذاتي زندگيءَ بچپن کان وٺي غربت ۾ گذري منهنجو والد گهوڙي گاڏي هلائيندي ۽ امان رلهيون سبندي مون کي ۽ ادي شهيد روبينہ اڄڻ کي پالي پڙهائي گريجوئيٽ ڪرايو پر سال 2021ع جو اپاڳو 21 مئي جو ڏينهن جنهن ڏينهن وقت جي رهزنن درگاهہ پير ڪنڪپال لڳ فتح پور تعلقہ ڪوٽڏجي ضلع خيرپور ميرس جي مجاورن منهنجي نياڻي قرآن پاڪ جي حافظ شهيد روبينہ کي بي درديءَ سان قتل ڪري لاش لاوارث ڪري ڪنڊيارو ۾ اڇلايو جنهن جي لاش وصولي کان هن مهل انصاف ملڻ تائين آئون ملڪ جي معزز محترم اعليٰ ادارن آڏو پينو فقير بڻجي هڪ هڪ آڏو اکين مان نير وهائي جهول جهلي انصاف پني رهيو آهيان مگر افسوس انصاف جو ”ا“ بہ نہ ملي سگهيو آهي. آئون ملڪ پاڪستان جو پرامن شهري آئين قانون تي يقين رکندڙ شاعر آهيان هن ڪتاب

sindhsalamat.com

جي ذريعي ملڪ پاڪستان جي سيني معزز اعليٰ عملدارن، ادارن ۽ خاص ڪري چيف جسٽس آف سنڌ صاحب جن کي گذارش ٿو ڪريان ته ادي شهيد روبينه اڄڻ جي خون جو پاڻمرادو نوٽيس وٺي درگاهه پير ڪٽڪپال جي قاتل مجاورن کي سخت سزا ڏيڻ سان گڏ ان درگاهه پير ڪٽڪپال کي حڪومت اوقاف کاتي ۾ شامل ڪري جيئن درگاهن جو تقدس برقرار رهي سگهي ۽ مستقبل ۾ وري ڪنهن بي روبينه سان اهڙو ظلم زيادتي قتل ٿي نه سگهي؟

آخر ۾ مون ناچيز کي ادبي دنيا ۾ روشناس ڪرائيندڙ سرجٺهار سڄڻ محبوبن، پرين پيارن، پائرن توڙي پينرن جو نالو ضرور ڪٽندس جن جي ڏنل ساٿ ۽ همت افزائي سان اڄ پنجن ڪتابن جي خالق ۽ شاعر طور سڃاتو وڃان ٿو.

استاد عبدالرزاق اڄڻ، سائين پارس حميد، مهر ڏهاڻي، مشتاق بخاريءَ، عامر انصاري، ياسين چانڊيو ساجد سنڌي، تنها سخاوت شيخ ،نويد ناز اڄڻ، حبدار توتاڻي ، معصوم بخاريءَ، وشال امير ابڙو علي حسن چڍڙ، احساس ميرل، احمد گل سولنگيءَ، منصور اڄڻ، وحيد اڄڻ، نذير عباسيءَ، علي عباس ڪليري، ساقي ارشاد لوڙ ، معشوق محسن ابڙو علي حسن سرڪي، ديدار معصوم، ساجد جمالي، احمد علي مسافر، فقير قليو ايڊوڪيٽ محمد طارق مهيسر، ظهير احمد لاڙڪ، پائرن محب اڄڻ، ربنواز اڄڻ، مسڪين اڄڻ، ساهه ڪان وڏ پيارن ٻچڙن پائتين محمد نواز، مير شاهنواز محمد موسيٰ، محمد صالح ۽ ادي نسرين الطاف، صنم سنڌي ، سيما عباسي جن لاءِ تاعمر دعاگو آهيان جن منهنجي مٿان پنهنجو شفقت ڀريو هٿ رکي هن منزل تي پڄايو.

مبين اڄڻ

***

books.sindhsalamat.com

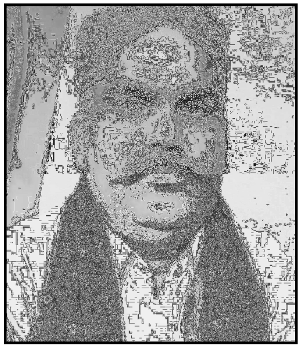

تعارف

اصل نالو:۔ خير محمد

ادبي نالو:۔ خيرل سيلرو

جنم تاريخ:۔ 14 اگسٽ 1972ع

جنم هنڌ:۔ ڪور ڏاتو سيلرا شهدادڪوٽ

فون نمبر:۔ 03337505187

0314410518

ڇپيل ڪتاب:۔ 4 عدد گڏيل شاعرن جي ڪتابن ۾ شامل

اڻ ڇپيل:۔ 4 ڪتابن جو مواد

ڳايل گيت:۔ 100 عدد

لکڻ جي شروعات:۔ 1990ع

تعليم:۔ ايم اي سائنس

ڪرت:۔ بزنس ۽ زميداري

اي ميل:۔ khair muhammad477@gmail.com

رهائش:۔ مستقل پتو---ڪور ڏاتو سيلرا شهداد ڪوٽ

هاڻوڪو پتو:۔مستوئي محلا رتوديرو روڊ شهداد ڪوٽ

sindhsalamat.com

غزل

همتَ جي نہ هارِيوّ تہ هرِ دلِ تي پُڄِبُو،
ارادوُ اٽلِ آ تہ مَنزِلِ تي پُڄِبُو.
ڪڍِيوُسي نہ ڦاٽلُ قدمُ پنهنجو گپَ مان،
ڄهبِيوُن ڏئِي ڄهڄِي پو تہ دَلِدَلِ تي پُڄِبُو.
سڏي پئي ٿِي تاريخَ صدِينِ ڪان توکي،
زبان سان چئُون ٿا تہ درِ دلِ تي پُڄِبُو.
مَشعلِ راهَ هٿَ ۾ زبان تي ترانو،
سڏِي واٽَ وَٺِبي نہ اَٽِڪلَ تي پُڄِبُو،
وَٺا مُلِڪَ ماڻهن ڪيئون قومَ آجي.
اسان پِيا ٿا سوچُون تہ پٽنل تي پُڄِبُو.
بنا محنَتُن جي نہ ماڻيندِين مَنزلِ،
جي مَنزلِ گهرين ٿو تہ مَقِتلِ تي پُڄِبُو.
ثَمرُ ساڻُ ڪڻُ ۽ ڪَفنُ ٻڌُ مٿي سان،
سَفرُ جارِي رڪُ پوءِ جل ٿل تي پُڄِبُو.
ٿو هرڪو چئي ذاتِ چَمِڪِي پئي من،
چڏِي قومَ ساري پو هِيڪلِ تي پُڄِبُو.
ڏئي قربانيون ڪي ٻَرا ملهَہ پريندي،
مُلهِين خونُ ڏِيئِي پو اَٽَمُلَ تي پُڄِبُو.
رکي نظرَ ميري ٿا روڪِن ۽ ٽوڪِن،
اِنهي سوچَ گهِري جي جهل پل تي پُڄِبُو.
صديُون سفرَ ڪاٽِي ڪيئي حَسرتُن جا،
مٿا پوءِ مقصدَ جي پل پل تي پُڄِبُو.
دنيا "سَيِلرا" چندَ تارنِ تي پهتِي،
اسان چئون ٿا ”خيرلَ“ تہ چٽنل تي پُڄِبُو.

❊❊❊

غزل

اکينِ ۾ آڳِ جا شُعلا بدن ٻَري ٿو پيو،
اڇي ٿي يادِ سڄڻَ جي تہ هانءُ ڏَري ٿو پيو.
جو حادِثو آ ٿيو زندگي ۾ اي يارو،
اهو ئي منظرُ بس ذهنَ تي تَري ٿو پيو.
ڪري جُدائي ويو هو نہ ڪنهن ڪي خبرڏئين،
مليو جو صدمُون اچانَڪِ اندر ٻَري ٿو پيو.
چوان تہ ڪنهنکي چوان ڪوسڄڻُ سّجهي ئي نٿو،
ڏُکيُو آ دردَ جو دونهون نہ سُو ٺَري ٿو پيو.
مفادُ ڪو نہ ڪوآهي تہ ڪنهن ۾ ڪنهنجو ڪو،
نہ ڪوئي مفتَ ۾ ڪنهن لاءِ هٿَ مَري ٿو پيو.
تون غيرَ پيرَ پري ڪرِ هي پاڪُ ڌرتي آ،
جلائي خاڪِ ڳَندُئِي هت اڱر ڄَري ٿو پيو.
ٽڪرَ ٽڪرَ ٿو ڪرڻ چاهين سنڌ ڪي مڪڙا،
ٻِيا ٻِيا ٿي ويندين مڙّ زَهرُ وَري ٿو پيو.
الاهي دردَ جون دانهون ڪيان ٿو تون ئي ٻڌُ،
هتي تہ هرڪوئي هڪٻئي تي ير ٻَري ٿو پيو.
نہ ماني پاٽي وٽي ۽ نہ ننڊَ آ ”خيرل“،
هي” سِيلِرو “ تہ ٿڏا ساهَ بس ڀَري ٿو پيو.

❊❊❊

غزل

هتِ ذاتِ وڪامي ٿي جذباتِ وڪامي ٿي،
نوٽن جي وِڇاڻي تي هر راتِ وڪامي ٿي.
لاچارُ پيو ڦَتِڪي عظمتَ ٿي پئي لٽجي،
بزدل جي اڳيان سچَ جي لڄَ لاتِ وڪامي ٿي.
خواهشِ جي غلامِي ۾ محبتَ جو قتلِ عامُ آ،
ڪنهن لوبَ ۽ لالچ ۾ ڪا تاتِ وڪامي ٿي.
آ قومَ وئي وندِجي ذاتِن ۽ صِفاتِن ۾،
بس ذاتِي مفادن لء هرِ ذاتِ وڪامي ٿي.
مظلومُ پڇائُن ۾ ظالم جي سزائُن ۾،
حقَ سچَ تي بلندُ ٿيندڙ هرِ باتِ وڪامي ٿي.
اُمتِي تہ ٿهيو يارو مرشدُ بہ وڪامي ٿو،
ناموسُ لڄِي آهي ساداتِ وڪامي ٿي.
اشرافُ وِڪِيو هتڙي وِڪِجي ٿي بزِرگِي پر،
چوندو آ رڳو هرڪو بدذاتِ وڪامي ٿي.
افلاسُ تہ آ وِڪِبو ڳلنگِي بہ وِڪاڻِي آ،
ڏاهنِ جي هٿان هردمِ هي ڏاتِ وڪامي ٿي.
اخلاصُ ويو ڪاڏي ۽ ڳهلَ ڪِٿي آهي،
مزدورَ ۽ پورهيتَ جي حالاتِ وڪامي ٿي.
هڪ ذاتِ آربَ جي بس جاڏئي نہ پڇارِي ٿي،
ماڻهوءَ ڪان روزُ هتي خيراتِ وڪامي ٿي.
حقدارُ جو حقُ توڙي ڪن موجَ پيا ڪوڙا،
مسڪين غريبن جي سوغاتِ وڪامي ٿي.
آ ساهُ بہ ”خيرلَ“ هي ”سِيلِرا“ تہ پرائو ير،
ڏسُ موتُ جي آڏو چو سڪراتِ وڪامي ٿي.

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

غزل

اَمُنَ جي باغَ اَجڙڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي،
گُلِ گلزارِ اُڪِرڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
ڪڏهن آزادُ هاسُون ۽ ڪڏهن آهيون غُلامِي ۾،
زماني جي بَدِلجڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
دريا ۽ سمندَ تي قبِضُو آ ڪوئِلي گئسِ تي قَبضُو،
وسِيلا سارا ڦرِجَڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
اڳي برِمِي بنگالي ۽ بِهارِي هاڻِ افغاني،
پٺاڻنِ جي پَڪِڙِجڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
گهڻا اڳواڻَ ۽ ليڊرَ وڪامِي ويا ٽَڪي پئِسِي،
سنڌي سردارَ وِڪِجَڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
ندِي نِيرِي اُفقُ نِيرَي جيان سَپنا بہ نِيرَا ها،
خوشِين جاخوابَ لٽجڻ تي وڏوافسوسِ آ سندُ ڪي.
ادبَ جي سونهنَ هو سائين قمرُڪوسو سڄِي سنڌ۾،
قمرَ ڪوسي جي وِڇڙڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
سڀاجِهي سادڙي انسانَ درويشِي طبيعتَ جي،
قمر سائين جي مرجهڻ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
ٿيندا غدارَ هنِ هر قومَ ۾ ڪي ديڳِ جا ڳجَرَ،
انهن ڳجِرنِ جي اُسِرڻَ تي وڏو افسوسِ آ سندُ ڪي.
خوشِين سان راندِ آ تنهنجي اسان ڪي نيرَ هنِ ٻُڪَ ۾،
مگرِ ”خيرلَ“ جي سُڏِڪڻ تي وڏوافسوسِ آ سندُ ڪي.

❋❋❋

sindhsalamat.com

غزل

زندگيءَ جي سوزَ تي زندگِي مُرِڪَي پئي،
هر خوشيءَ جي ڪاجَ تي بيحِسي مُرِڪَي پئي.
حق گهرڻ جي عيوضي جيئرو ساڙِيو ٿو وڃي،
دادَ جي فريادَ تي درندگِي مُرِڪَي پئي.
گهوٽَ ٿا ڪنپِيا وڃن لاشَ ٿا چِچِريلَ ملن،
ها ستلَ هن قومَ تي زيادِتي مُرِڪَي پئي.
پِيا اکين آڏو لٽِن مالَ ملڪِيت آبِروُ
ٿي تماشائي مٿان بيعزِتي مُرِڪَي پئي.
وَحِشِيا جي ناچَ تي گُهنگهرُو ٻِي روئِن پيا،
جنهن وَٻَا پيرن ۾ سا ناچِڻي مُرِڪَي پئي.
وقتَ ۾ حالاتِ سان مڙسُ ٿي آ منهنُ ڏبو،
پر قضائِي هارَ تي بي وسِي مُرِڪَي پئي.
زندگيءَ ڪان هارِجي جن قبوليو موتُ آ،
تن مٿان هي بي رحم خُودڪَشِي مُرِڪَي پئي.
نيڻ ٿي ويا خُشِڪُ ٻئي لب سڪا تاسِي نِڙِي
تيرُ گردن ۾ لڳو تَشِنَڪِي مُرِڪَي پئي
راتِ چانيلَ ئي رهي زندگيءَ تي عمرِ پر
ٻاٽَ اوندهِ جي مٿان روشنِي مُرِڪَي پئي
ڏٽِن واري سنڌُ جو ڪو ڏٽِي ناهي ٿِيو
نِڌَٽڪي هن ديس تي بيڪسِي مُرِڪَي پئي
ڪهڙي آخر ڳالهہ آ سڌِ نہ ڪائي سُرتِ آ
اهڙي بيهوشيءَ تي هي بيخودِي مُرِڪَي پئي
"سِيلِرا خيرلَ" اڃا قوم هي اڄِ جاڙ ڇو
ان اٻوجهائيءَ مٿان سادگِي مُرِڪَي پئي.

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

غزل

ڪي خيالَ خطا جهِڙا، ڪا سوچَ وفا جهڙي،
ڪا مِهرَ بہ ميرِي آ، ڪا نظرَ شفا جهڙي.
افلاسُ پيو ڪاهي انسانَ جي جُهرمٽَ ۾،
اخلاصُ ويو ڪاڏي، محفلِ آ عزا جهڙي.
مقِدارُ صدائُن جو، محصُورُ آ نفرتَ ۾،
حاصل نہ ڪري سگهِبِي رحمتَ ڪاعطاجهڙي.
محرومُ بَصِيرتَ ڪان، مغِرُور اَهانَتَ ۾،
تعريفَ بہ جنهنجي آ، ڪنهن ڪِيِہَ ندا جهڙي.
بي ڏوهُ قَتُلَ جو آ، اللهُ قِصَاصُ ڪندو،
خُونِي تي ڪندو نازُل، شامَتَ آ بلا جهڙي.
هر روزُ رکن ٽاندا پنهنجا ئي جهُڳَن تي ٿا،
غيرن تي معيارَ نہ آ، جا ذاتِ دغا جهڙي.
سرُ ڪَٽجِي وَڃي سؤدُو ٿيندو نہ ضَميِرَن جو،
نيعتَ ٿي پَلِيتِيءَ جي، پِلِ ڏي تون جزا جهڙي.
انسانُ غُرُورَ ڳِلا، ۾ آهي وڏائيءَ ۾،
ٻئي ناهي خطا اَهِڙِي تَڪَبُرَ جي خطا جهڙي.
مزِدورُ وِلوڙِي ٿو، رَتُ پاٽيءَ وانگي هتِ،
ماني جي ڳِپِي لئہ هي محنتَ آ فنا جهڙي.
سُرِهاڻِ سڄي سنڌڙِي، فِرِدُوسِ جي آ صورتَ،
مَهِراڻِ جي موسمَ آ، جنتِ جي فضا جهڙي.
محتاجُ نہ ڪرِ مُولا، انسانَ جي آڏُو تون،
ڪرِ خاصُ عنايتَ هي ٿئي ٻاجهَہ سخا جهڙي.
رِشتَنِ جي رَفاقتَ سان، ٿا گهاؤَ ملن "خيرلَ"،
محبتَ بہ ملي ٿِي ڪا، "سِيلِرا" تہ سزا جهڙي.

❋❋❋

sindhsalamat.com

مشتاق بخاريءَ جو مختصر تعارف ۽ ادبي خدمتن جو مختصر جائزو

- نالو: مشتاق احمد شاهه
- ادبي نالو: مشتاق بخاري
- والد جو نالو: سيد غلام علي شاهه بخاري
- ادبي سڃاڻپ: شاعر، اديب، ڪهاڻيڪار
- جنم: 27 آڪٽوبر 1969ع
- ڳوٺ لونگاڻي تعلقو ڳڙهي ياسين ضلعو شڪارپور
- تعليم: ايم.اي (اڪنامڪس) 1992ع، (سنڌي) 2007ع، ايم.ايڊ، ايم.فل جاري
- ملازمت: استاد (رٽائرڊ) 31 مئي 1988ع کان 31 آگسٽ 2017ع
- لکڻ جي شروعات: 1989ع کان
- پهرين تخليق:

(1) (شاعري ۾)

وڻن ٿا ٻول ٻارن جا، اڇن پورن ۽ ڪارن جا.
تلن ٽمڪن ۽ مرڪن ٿا، نظارا چڙ ستارن جا.

(اها تخليق هفتيوار اخبار ”شب روز“ شڪارپور ۾ 1989ع ۾ شايع ٿي)

(2) (نثر ۾)

سڏڪا سڏڪا زندگي، ڪهاڻي (ٻاراڻو ادب)
(ٻاراڻي رسالي ”گلڙا“ شڪارپور ۾ ڇپي)

books.sindhsalamat.com

ڇپيل ڪتاب

(1) گيتن جهڙا ٻار (ٻارن لاءِ شاعري) 1998ع
(2) پيار جي موٽ ۾ (چؤسٽا) 1999ع
(3) سونهن سنسار جي (ٻارن لاءِ شاعري) 2001ع
(4) سار جي خوشبو (100 غزل) 2004ع
(5) هڪ وجود۔ڪيئي وجود
(ڪوثر ٻرڙي جون ادبي ۽ فني خدمتون ايم اي سنڌي لاءِ لکيل مونو گراف) 2009ع
(6) سفر چاهتن جو (ڪوثر ٻرڙي سان گڏ شاعري) 2012ع
(7) هلبو وڃبو هاڻ۔ (قمر کوسي کي پيٽا) 2019ع
(8) شهيد روبينه اڄڻ جي خون سان انصاف وارو سوال (مبين اڄڻ سان گڏ ۔ مرتب) 2022ع
(9) هاءِ ڪيڏو پري ويو آهين (اشرف زمان پيرچنداميءَ جي شخصيت ۽ ادبي خدمتن کي پيٽا) 2022ع
(10) موتين مالها (گڏيل شاعرن جي شاعري) مبين اڄڻ سان گڏ مرتب ۔2022ع

ايندڙ ڪتاب

(1) باجارا جا تخليقڪار ۽ مان (مضمون، مقالا، تاثر ۽ اڀياس)
(2) سونهن جي سمنڊ ۾ (شاعري)
(3) سپنا ۽ ساپيائون (وايون)
(4) جيئڻ آهي توسان (ڳايل شاعري)
(5) احساسن جا روپ (مضمون، مقالا، تاثر ۽ اڀياس)
(6) سوچون ٽڪرا ٽڪرا (نثري ٽڪرا)
(7) ٺهڪ ٺهڪ زندگي (مزاحيه شاعري)
(8) هي دور اسان جو آ (ٻارن لاءِ ڪهاڻيون)
(9) آءُ استاد آهيان (ٻارن لاءِ مزاحيه ڪهاڻيون)

sindhsalamat.com

پبلشر طور آجيان پبليڪيشن ڊڪڻ پاران ڇپايل ڪتاب

(١) تنهنجا سپنا (شاعري)1998ع_نياز شيخ
(2)پيار جي موت ۾ (چوسٽا) 1999ع_ مشتاق بخاري
(3) تنهن عشق کي شاباس (پاڪستان جا لوڪ داستان) 2004ع_ ڪوثر برڙو
(4) تون منهنجو صنم آهين (شاعري)2005ع_ ڪوثر برڙو
(5) حسين ؑ ۽ ڪربلا (مرثيه ۽ نوحا)2006ع _امداد سروري

اعزاز

- چيف ايڊيٽر: ماهوار "هٻڪار" ڊڪڻ (ٻارن جو رسالو)
- چيف ايڊيٽر هفتيوار اخبار "ساپيان" شڪارپور
- چيف ايڊيٽر: سلسليوار "سهائي" لاڙڪاڻو
- چيف ايڊيٽر: ماهوار "ٻارڙن جي ٻاري" حيدرآباد
- ايڊيٽر: ماهوار "نئون چنڊ" ڊڪڻ
- ميمبر ايڊيٽوريل بورڊ: "ماهوار "لوڪ" مئگزين ڪراچي
- ميمبر ايڊيٽوريل بورڊ: ماهوار "سنڌ راڻي" حيدرآباد
- باني: آجيان پبليڪيشن ڊڪڻ
- ايڊيٽر ماهوار "سنڌ راڻي" حيدرآباد
- چيف ايڊيٽر روزاني "آجيان" شڪارپور

مجتائون/پيتائون

- "من گهريو مشتاق بخاري"(شخصيت ۽ ادبي خدمتون) 2017ع، مرتب: احسان راهوجو
- "مشتاق بخاري سپ تي ٻاري" (ادبي خدمتن جو مختصر جائزو) 2018ع، مرتب: ساجده جبين
- "مشتاق جي پارت تو" (50هين سالگره جي موقعي تي مجتا) 2019ع،مرتب:ساجده جبين
- ماهوار "لوڪ مئگزين" ڪراچي، ماهوار "سنڌ راڻي" حيدرآباد ۽ سلسليوار "سهائي مئگزين" لاڙڪاڻو جا مختلف شمارا "سالگره نمبر" ۽ "ڪارنر" طور ڇپيل

ادبي، سماجي ۽ تعليمي تنظيمن سان وابستگي

- نثار بزمي ادبي سنگت ڊڪڻ
- سنڌي ادبي سنگت ڊڪڻ
- سنڌي ادبي سنگت لونگاڻي
- گستا
- شهنشاهه سوشل ويلفيئر ايسوسيئيشن لونگاڻي

عهدا

- خزانچي: نثار بزمي ادبي سنگت ڊڪڻ، 1989ع
- سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت ڊڪڻ، 1993ع
- رابطه سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت ضلعو شڪارپور، 1994ع کان 1996ع تائين
- سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت لونگاڻي 1999ع
- جنرل سيڪريٽري: شهنشاهه سوشل ويلفيئر ايسوسيئيشن لونگاڻي
- صدر: گستا يونٽ ڊڪڻ
- مرڪزي جوائنٽ سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت سنڌ 2010_13ع
- جوائنٽ سيڪريٽري: گستا ضلعو شڪارپور 2013_16ع
- جنرل سيڪريٽري: گستا ضلعو شڪارپور 2016_17ع
- سرپرست اعليٰ پريس ڪلب ڊڪڻ

سرگرميون

- ادبي ۽ سماجي پروگرامن ۾ ڀرپور شرڪت ڪرڻ
- پبلشر طور ڪتابن ۽ رسالن جي اشاعت ڪرڻ
- ڪمپيئر، ادبي پروگرام "ادبي سنگت" ريڊيو پاڪستان خيرپور
- هاٽ ايف ايم 105 لاڙڪاڻو

ايوارڊ

- بيسٽ ڊرامه رائيٽر ايوارڊ_ سال 1994ع بي ايڊ ڪاليج شڪارپور
- بهترين شاعر ايوارڊ_ سال 1998ع سنڌ فنڪار ٽرسٽ

- بهترين شاعر ايوارڊ (ٻاراڻو ادب) ”ڪتاب گيتن جهڙا ٻار“ سال 1999ع، سنڌي ادبي سنگت سنڌ (مرڪز)
- بهترين شاعر ايوارڊ (ٻاراڻو ادب) سال 2004ع، سنڌ چلڊرين اڪيڊمي خيرپور
- بهترين شاعر ايوارڊ – سگا سيوهڻ شريف
- وفا ناٿن شاهي مڃتا ايوارڊ– سال 2010ع، سنڌي ادبي سنگت سنڌ مرڪز
- سيد وريل شاهه لائيف اچيومينٽ ايوارڊ–سال 2015ع، سنڌي ادبي سنگت رتوديرو
- بهترين شاعر ايوارڊ– سال 2015ع، ماهوار ”ريڪائون“ ڪراچي
- بهترين شاعر ايوارڊ (ٻاراڻو ادب) 2018ع، مهراڻ ادبي سنگت شڪارپور
- استاد قمر ڪوسو ايوارڊ– سال 2018ع، سنگت لکي غلام شاهه
- بيسٽ ٽيچر ايوارڊ–2018ع، گورنمينٽ سيڪنڊري ڪلسٽر اسڪول (سرسو)

ڳڙهي صاحب خان ۾ ٻيا ڪيترائي مڃتا سرٽيفڪيٽ، ادبي، سماجي، تعليمي ادارن ۾ سنڌي رسالن پاران حاصل ڪيا آهن..

ڳائيندڙ فنڪار

ممتاز لاشاري، غلام شبير سمون، عاشق نظاماڻي، ديدار سمون، نجف علي، الطاف سمون، ممتاز ڪنول، منظور سخيراڻي، نذير سمون، غلام شبير شاهاڻي، ڪمال سمون، عبدالغني پٽي، سرمد اياز، فدا ڪوڪر، سليم رضا ڪنڀر، دانش منظور، پيرل ٻرڙو، اختر سخيراڻي، سهيل سمون، زاهد شاهه، شان سومرو، وحيد سمون، عرفان سانگهرو، منل سانگهرو، اڪبر شيخ، گل حسن شيخ، عرس شيخ، ياسين پٽو، سليم رضا جلباڻي، عنايت منگي، طاهر عباس، معصوم مختيار عرف شوڪت ميمڻ، عرفان سولنگي، شريف عباسي، راجا منظور، منير ميمڻ، عبدالرحيم ميراڻي، عرفان حيدر عباسي، وسيم ڪوڪر، زاهد سمون، مرتضيٰ دايو، سعيد منگي، نديم ڪٽياڻ، بشير ابڙو، عبدالستار ڪنڀر، اربيلو بليدي، حيدر ابڙو، شرف الدين لغاري، سانول ميرالي، صاحب سمون، هاشم ابڙو، بابر چانڊيو، صوفن مارفاڻي، عابد ڪوريجو، ياسين شيخ، عالمگير سولنگي، مرتضيٰ عالماڻي، انور زرداري، مصدق عباس سولنگي، عبدالصمد ملگاڻي، عبدالرحمن سهتو، نظير چانڊيو، وفا عباسي، فقير عبدالمجيد سيال ۾ ٻين فنڪارن جي آوازن ۾ لڳ ڀڳ 200 ڪلام ڳايل.

ڏس پتو: مشتاق بخاري، ٽپال گهر ڏکڻ، ضلعو شڪارپور
موبائيل نمبر ۾ واٽس اپ نمبر: 0300_3191872
اي ميل: Mushtaqbukhari485@gmail.com

books.sindhsalamat.com

غزل

وڃي ڳوٺ پنهنجي وساري ڇڏيندئو،
پنهنجي دل مان دلبر ڏڪاري ڇڏيندئو.
وڃون ٿا تہ مونکي ٻڌائي وڃو هي،
هتي مونکي ڪنهنجي سهاري ڇڏيندئو؟
اوهانجي ملڻ سان حياتي ملي ٿي،
هتان جي هليا ويئو تہ ماري ڇڏيندئو.
ڏسي منهنجي حالت وڃن هي ڪيو بس،
اونهاري ڇڏيندئو نہ سياري ڇڏيندئو.

❊❊❊

غزل

ڪيئن جيئان پيو ڏسي وڃ تون،
حال هڪڙو دفعو ڏسي وڃ تون.
ڇا ڇا ماڻهن ڪيو ۾ تو ڇا ڪيو،
ڇا ڇا مونسان ٿيو ڏسي وڃ تون.
وقت اهڙي بہ آ ڪندو ڪنهن سان،
وقت جو حادثو ڏسي وڃ تون.
توسوا زندگي بہ ڪهڙي آ،
ناهي ڪوئي مزو ڏسي وڃ تون.
ڪيڏو ”مشتاق“ کي تو چاهيو هو،
پنهنجو هي دادلو ڏسي وڃ تون.

❊❊❊

sindhsalamat.com

گيت

رکي توسان ياري ختم ٿي وياسين،
سچا سارا تنهنجا صنم ٿي وياسين.

تنهنجي يار چاهت وساريو آ سڀ ڪجهہ،
اڄڻ ۾ هي ويهڻ سيکاريو آ سڀ ڪجهہ،
تنهنجي عاشقيءَ ۾ اتم ٿي وياسين.

ڏسي منهن پري جي ڪندا ها اڳي مَن،
گلا منهن پري جي ڪندا ها اڳي مَن،
انهن لئہ بہ هاڻي اهم ٿي وياسين.

تنهنجو ساهہ مون ۾ منهنجو ساهہ تو ۾،
آ ”مشتاق بخاريءَ“ جو ويساهہ تو ۾،
ملي پاڻ ٻئي هڪ جسم ٿي وياسين.

❊❊❊

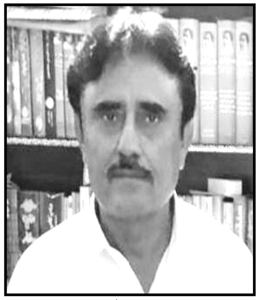

تعارف

اصلي نالو:ـ غلام قادر
پيءُ جو نالو:ـ محمد صديق
ادبي نالو:ـ امر ساهڙ
جنم جي تاريخ:ـ 5 فيبروري
جنم جو هنڌ:ـ ڳوٺ ٿاڏاٿ.مهراڻو ٿرپارڪر
تعليم:ـ ايم.اي.سنڌي ادب (فرسٽ ڪلاس) بي.ايڊ (فرسٽ ڪلاس)
لکڻ جو آغاز:ـ 1990ع کان
صنفون: بيت، وايون، غزل، نظم، هائيڪا، ڏيڍسٽا، چوسٽا
سنڌ جي سڀني معياري مئگزينن. رسالن ۽ اخبارن ۾ شاعري.مضمون. خاڪا ۽ اپياس شايع ٿيندا رهن ٿا.
تنظيمي وابستگي:ـ سنڌي ادبي سنگت شاخ نئون ڪوٽ جو 5 سال سيڪريٽري .ضلع ميرپور خاص جو 2 سال ضلع رابطا سيڪريٽري.
ڪمپئر: ريڊيو پاڪستان مٺي تي 2005ع کان2012ع تائين .
ڇپيل ڪتاب:ـ اکين ۾ الڪا (شاعري) خيال ڪڙو ڪڙڪائن ٿا(ريڊيو اسڪرپٽ) صحرا مون ۾ ساهہ کڻي ٿو.(شاعري)
. اسان کان پيار لکرايو(متفرقہ نثر جو ڪتاب).
ايوارڊ : سنڌي ادبي سنگت مرڪز پاران بهتر ڪارڪردگي تي تنوير عباسي (شيلڊ).سنڌي ادبي سنگت شاخ مٺي طرفان بهترين شاعر (ايوارڊ) فقير مقيم ڪنڀار فائونڊيشن پاران بهترين شاعر (ايوارڊ)
ميگهہ ادبي سماجي فورم سنڌ پاران بهترين شاعر (ايوارڊ) اين.سي.ايڇ.ڊي ٿرپارڪر پاران بيسٽ ٽيچر (ايوارڊ). انجمن ترقي پسند مصنفين سنڌ طرفان صحرا مون ۾ ساهہ کڻي ٿو کي سال 2016 جي شاعري جي بهترين ڪتاب جو (ايوارڊ)

غزل

مَيڪدو مَيخُوار ٻڳولي ٿو
دل دُکيءَ لئي قرار ڳولي ٿو.
ڪُوفين جي قيد خاني ۾،
زندگيءَ کي زوار ڳولي ٿو.
اي خدا! هن زمينَ تنهنجيءَ تي،
آدمي اِنتشار ڳولي ٿو.
پيرَ تنهنجي پيارَ جا ليڪڻ،
دردُ دل جو دُوار ڳولي ٿو.
قرب جي ڪمرشل زماني ۾،
ڪو پَويتر پيار ڳولي ٿو.
پاڻ پرديسَ ۾ پَڌاري پو،
ديسَ کي درٻار ڳولي ٿو.
شهر جي شور مان ڀڄي نڪتل،
روح ڪو ريگزار ڳولي ٿو.
ايئن گهورپَ ڪري گهٽا تنهنجي،
جيئن ڏڻ ڪو ڏنار ڳولي ٿو.
سخت وحشي سَماجَ ۾ ڪوئي،
ماڻهَپي جو مَعيار ڳولي ٿو.
شهر جي چونڪَ تي حَسين چهرو،
رات جو روزگار ڳولي ٿو.
قرب بيشڪ ڪلاسِڪي آهي،
نينهُن ليڪن نکار ڳولي ٿو.
ديسَ سان جنهن ڪيون دغائون ٿي،
سو وڃايل وقار ڳولي ٿو.
گيت جهڙو گهڙو گهڙڻ لاءِ،
خاڪ ڪُنهبي ڪنڀار ڳولي ٿو.
پِرهَا! تنهنجو پياڪ ٻڄي ڪو
خوبصورت خمار ڳولي ٿو.

***

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

غزل

دردَ جو ڪو دنگ ڪونهي،
بُوءِ ڪانهي، رنگ ڪونهي.
عشق جو اٽپور آهي،
ڪو ٻِڪي جو انگ ڪونهي.
سوچَ مَنفي ڇو رکين ٿو؟
ذهنَ ۾ جي زنگ ڪونهي.
ماٿريءَ تي ماٺ آهي،
ڪو چَڙو يا چنگ ڪونهي.
ايترو مايوس ڇو آهين؟
ڇا خدا تي ننگ ڪونهي؟
مان ايامن ڪان اڪيلو
ساٿ تنهنجو سنگ ڪونهي.
هاڻ ٿڪجي هُو پيو آ،
تو منجهان پر تنگ ڪونهي.
ڪونہ ملندو ماڳ پاڻهي،
پاڻ جوٽي جنگ ڪونهي.
”امر“ بي ترتيب ڪي ئي،
ڪو سليقو ڍنگ ڪونهي.

***

sindhsalamat.com

غزل

غضبُ لهجو غزلَ جو رکين ٿي،
واسُ اوتي وصُلَ جو رکين ٿي.
خوبصورت هِن خيالَ تنهنجا،
اثر ليڪن ادلَ جو رکين ٿي.
پيارُ پوکين ٿي نَئون، نِرالو
اُنس روزِ-ازلَ جو رکين ٿي.
شام ٿيندي سُرمَئي وَجي ٿِي.
ڪرشمو ڪو ڪَجلَ جو رکين ٿي.
شاهُ ڪي ۽ شيخَ ڪي پَڙهين ٿِي،
گڏ رسالو سچلَ جو رکين ٿي.
نَرم، نازڪِ، تون نفيس آهين،
جگِرُ ليڪن جبَلَ جو رکين ٿي،
لوڪ گيتَن ۾ لِحاظ ياڳي!
شاهُ راضي رَتَل جو رکين ٿي.
اثر پَنهنجي تون مِزاج ۾ چو؟،
تيز ڪاڙهي، تتل جو رکين ٿي.
زُلفَ تُنهنجا پَشَمَ ڪان مُلائِم،
بارُ تِن تي بَڪَل جو رکين ٿي.
لِڪَ، لِڪوٽيءَ ۾ ڪٿي لِڪائي،
پيدُ چُوڙيءَ پَڳلَ جو رکين ٿي.
اک بُڏائي ٿي تہ اُڃُ اِرادو
ڪنهن نہ ڪنهن ڪي قتَلَ جو رکين ٿي.

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

غزل

دردَ دل اندر دَڙا ٿِي وِيا آهن،
ڪيرَ-ٿرَ وانگرُ ڪٿا ٿِي وِيا آهن.
ڪالهَ جيڪي ڪنڍ ۾ ڪيرَ وانگرُ هُئا،
اُڄُ ڪَريلَن ڪان ڪَڙا ٿِي وِيا آهن.
ماٿِ ميهَرَ جَي پُڄاڻان پَرارَن تي،
چنَگ توڻي چُپُ چَڙا ٿِي وِيا آهن.
وَرستيءَ ڪي الوِداعُ ڪرڻ ڪانپوءِ،
چوڪرا ڪيئي چَڙا ٿِي وِيا آهن.
هاڻ ڪاٿي آشِيان اَمُنَ جا اَڏِجَن،
ڏيهه سارا هِي ڏَڙا ٿِي وِيا آهن.
هاڻ گَربي، گُلبَدنُ آ، نہ ئِي سُوسِي،
بانڊِڻا اَڻَليُ پَڙا ٿِي وِيا آهن.
فِرج، ڪوُلرَ جو زمانو اچڻ ڪانپوءِ،
گهَرَن مان غائب گهڙا ٿِي وِيا آهن.

❊❊❊

sindhsalamat.com

غزل

راتِ رِڻَ جِي ٺَري، هوريان، هوريان،
ياد هُن جي وَري، هوريان، هوريان.
مئڳدي جي مٿان لڙ ڪڙائِڻ لڳي،
راتِ تارن ڀَري، هوريان، هوريان.
تانگهہَ تڙپي اُٿي، باھ ڀَڙڪي پَئي،
ڪير ٻانهُن- ٻَري، هوريان، هوريان.
ديسَ سان دلبري دردَ جي سفرَ جو ،
تارُ درياهُ ٺَري، هوريان، هوريان.
ڪا نہَ سَرَندي هُئي، نيٺ ويئي سَري،
تو سوا، پر سَري، هوريان، هوريان.
جامُ ساقي نڪو ٿِي ڄَٽي رُوُپلو،
خاڪِ ٿرَ جي ڪَري، هوريان، هوريان.
چندَ ڇهَري مٿان، چَندَ چونڪي ڏِني،
چاندني ٿِي ڇَري، هوريان، هوريان.
ڏانگڙا، ڏانگڙا ڏاتِ جَي ڏيهہ جِي،
دردَ ڪولي دَري، هوريان، هوريان.
"شهرَ آفاق" هو مگر واجد ويو،
مُفلسيءَ ۾ مَري، هوريان، هوريان.

❊❊❊

❊ ڏانگڙا: انڌلٺ
❊ شهر آفاق: لاڙڪاڻو
❊ مرحوم واجد منگي سنڌ جو سدا ملوڪ شاعِرُ

books.sindhsalamat.com

غزل

پکين سان پيارُ هو پنهنجو،
اِهو ڪم، ڪارُ هو پنهنجو.
پکي، وڻَ، ٽِڻَ،ٻني ٻارو،
سڄو سنسارُ هو پنهنجو.
مٿان مارِينِ مورَن کي،
پِٺُن تي بارُ هو پنهنجو.
ٻَدُوءَ جي بيڊَ تي ليٽي،
پيو پوتارُ هو پنهنجو.
اوهان جي شانَ ڪوڙي تي،
اسان جو وارُ هو پنهنجو.
انهن پنهنجيءَ عياشيءَ لئي،
وڃايو ڄارُ هو پنهنجو.
سڄڻ هر سامراجيءَ جو،
پٺوُ پرمارُ هو پنهنجو.
اوهان کي ڏاڍِ جو ڏر هو،
اسان کي دارُ هو پنهنجو.
ڪرائي جي اديبن کي،
ڪٿي لاچار هو پنهنجو؟
اُتي آيو شڪاري هو،
جتي گهرُ، ٻارُ هو پنهنجو.
پَٿي سگهيو نہ آرائين،
گُلن سان خارُ هو پنهنجو.
بچائڻ پُونءِ پنهنجيءَ کي،
اِهو اختيارُ هو پنهجو.
مِٽيءَ جو مانُ جنهن رکيو،
مِٺو منٺارُ هو پنهنجو.
وڏيري کي ويو لوڙهي،
اٽل انڪارُ هو پنهنجو.

sindhsalamat.com

غزل

کير_ٽرَ تي ڪڙي ڏوڪري مون ڏٺي،
تنهن سان پيڙي پَلَرَ چوڪري مون ڏٺي.
لاڙڪاڻي، لياريءَ جيان ٿي لُڇي،
ڏيهہ! تنهنجي ڏکي، ڏوڪري* مون ڏٺي.
شهر سارا ڏسي موٽيو هان مگر،
پُونءِ پنهنجي مِٺا! اوپري مون ڏٺي.
پيرَ پنهنجا پِٺُون آءُ آيسُ ڪري،
ڪونہ ليڪن ڪٿي نوڪري مون ڏٺي.
ڪاڇبي مان ڪهي رات آئي هُئي،
پَلرُ پاٽي پَرڻ، پوپري مون ڏٺي.
ٿَي ڪيو گلن لئي احتجاج پوپَٽن،
تو مٿي تي رکي ٽوڪري مون ڏٺي.
فرق ناهي هتي ذات ۽ پات جو،
دل تنهنجي مِٺي!* موڪري مون ڏٺي.

***

*ڏوڪري شهر
*مٺي شهر

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

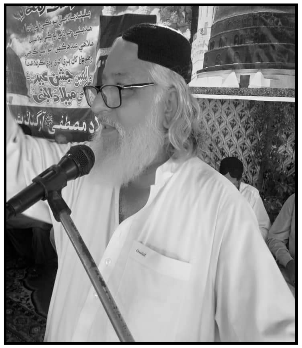

تعارف

مڪمل نالو:_ بشير احمد ڪتري
ادبي نالو:_ خيال ڪتري
پيءُ جو نالو:_ محمد حافظ ڪتري
ڄم جي تاريخ:_ 6 جون 1970ع
ڄم جو هنڌ:_ ٽنڊو محمد خان
تعليم:_ بي ايس سي، بي ايڊ
ملازمت:_ استاد
لکڻ جي شروعات: 1986ع
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:_ ذاتي ذوق
لکڻ جون صنفون:_ نثر ۽ نظم
ڇپيل مواد:_ 1.ذڪر پاڪ شاهہ لولاڪ ﷺ 2011ع نثر 2.مولا علي ڪرم الله وجهہ 2014ع (سوال جواب) 3. حضرت عثمان غني رضي الله تعاليٰ عنہ 2016ع (سوال جواب) 4. حضرت ابو بڪر صديق رضي الله تعاليٰ عنہ 2017ع (سوال جواب) 5. ساراهہ سچي سرور ﷺ جي (نعتيہ ڪلام شاعري) 2018ع 6. سرهاڻ مديني جي (حمد نعت ۽ مناقب شاعري) 2021ع 7. تاجدار ختم نبوت، مرزائيت ۽ علامہ اهلسنت نثر 2021ع 8. پيارا پرور جل جلاله جا (نعت و مناقب شاعري) 2022ع
رابطو نمبر:_ 03332851250
ڏس پتو:_ مٺياري

sindhsalamat.com

غزل

جفا سان وفا ڪر محبت نہ ملئي تہ چئجان،
رقيبن وٽان پي حمايت نہ ملئي تہ چئجان.
محبت جو ميخان ڏس تون اندر ۾ مچائي،
خوشيون شادمانا بشارت نہ ملئي تہ چئجان.
سچي زندگي يار گذري اجايـن ڪمن ۾،
اٿي پير هٿ هڻ حرارت نہ ملئي تہ چئجان.
ڪري سوچ ويچار چونڊي نمائندگي ڏس،
حسابي ڪتابي قيادت نہ ملئي تہ چئجان.
پڙهي يار قرآن کي غور ٿورو ڪري ڏس،
فصاحت بلاغت صداقت نہ ملئي تہ چئجان.
ڇڏي نفرتن کي ڪري قرب پنهنجن سندو ڏس،
ڪرڻ ڏارين جي شناخت نہ ملئي تہ چئجان.
اکين تان انا جي پٽي لاهي ڪتري ڦٽي ڪر،
نفاست سندي پو بصارت نہ ملئي تہ چئجان.

غزل

ڇڏي هي ڏيهه ڌوهن جو ثوابن ڏي وري پئون،
نِندي ريتون اگهاڙپ جون حجابن ڏي وري پئون.
زماني جي سچاٽپ لئہ ڪريون تعليم حاصل،
سچڻ پنهنجن ٻچن جا ڀِي ڪتابن ڏي وري پئون.
مقالون چو پڏون هر هر موالن ۽ ملن جون،
سچائي جي اکر خاطر ڪتابن ڏي وري پئون.
رهي چو زندگي پنهنجي سڪل ڪنهن خار وانگي،
ڪري گلزار جيون کي گلابن ڏي وري پئون.
سچي دنيا ڪري ترقي وڏي پئي منزلن ڏي،
اسين بيمار چو ڏيرا شبابن ڏي وري پئون.
ڳنل ويچار پنهنجن کي نواٽپ يار بخشي،
وٺي سائنس جون واتون شهابن ڏي وري پئون.
ڏڪيريون پير پنهنجا بس سَوَڙ آهر تہ ڪتري،
حياتي وِچ ٿِري گهاريون حسابن ڏي وري پئون.

books.sindhsalamat.com

غزل

زماني کي جفائن جي ڪٿي آهي خبر يارو،
وفائن جي سزائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.
هوائون پنهنجي مستيءَ ۾ نٿيون پرواهه ڪنهن جي ڪن،
فضائن جي انائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.
الهڙ سادا اسين ماڻهو نٿا حرفت دنيا ڄاڻون،
خمارن سان ادائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.
پيو ڪايو ڏنڊا ٿيو ٿا گهمن دنيا اندر تن کي،
غريبن جي صدائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.
پرايا عيب نظرن ۾ اسان جي ٿا رهن هر هر،
رهي پنهنجي خطائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.
بدن پنهنجا پسائڻ جي رهي عادت جنهي تن کي،
شرافت جي ردائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.
گهرن پيا حق جي هڪجهڙا رهن ڪتري ٿا محلن ۾،
غريبي گهر ڪکائن جي ڪٿي آهي خبر يارو.

غزل

اسان جون اکيون هن سجڻ راهَ ۾،
وسي ٿو پيو جـــو سدا ساهَ ۾.
برابر خطائون ٿيون ڪـــوڙ هـن،
ڪري درگـــذر مل سڀ هن ماهَ ۾.
مـنا پوئواري اچـــي جلد ڪـر،
رهان دشمنن جي پـــيو ڪاهَ ۾.
ڪيڏي گس ملڻ جـــو منا موٽ ڪا،
لڙهي حسرتون چـــو وڃن واهَ ۾.
ڪلون جيئڻ آيون هـنر ٿـيو فـنا،
رهيو ڪسب مشغول ڪٿ ڳاهَ ۾.
ڏنارن ۾ ناهي رهـــيو حال ڪو،
ولـر آ تذهـن پـيو اچـي تاهَ ۾.
چـــڏِي ساڙ ساڙي سچي زندگي،
مزو آهـــي "ڪتري" رڳـــو چاهَ ۾.

sindhsalamat.com

غزل

سڙون پيا ٻرون پيا ڪچون ته به نٿا،
بي ڪفنا مرون پيا ڪچون ته به نٿا.
نـڪو روزگاري نـــڪو ڪِرت ڪا،
پنڌ تـــي پرون پيا ڪچون ته به نٿا.
ملـــــيو درد دارون نـــڪو آ دوا،
ڏکـــن ۾ ڏرون پيا ڪچون ته به نٿا.
ويو پـيٽ خالـي تي مهراڻ جـــو
سڪيءَ ۾ ترون پيا ڪچون ته به نٿا.
بنا علم جي پاڻ آهيون رهيا،
اجايو ڪـــرون پيا ڪچون ته به نٿا.
وڪر هر ڪو تي مهنگو ويـــو هتي،
چٽا رڪ چرون پيا ڪچون ته به نٿا.
ڏئي ڏوهه ڪتري سدا ڀاڳ کي،
انـدر ۾ ڳرون پيا ڪچون ته به نٿا.

***

غزل

نه رڳو جوڳ پچائي جذبن کي جاڳائي،
پنهنجي قوم بچائي جذبن کي جاڳائي.
غيرن کي يار ڏسي هرگز ڪينَ ادا تون،
پنهنجا ننگ نچائي جذبن کي جاڳائي.
مستي پنهنجي ۾ ئي هر ڪو مست رهي ٿو
محفل موج مچائي جذبن کي جاڳائي.
ذڪر خدا جو پاڻي پيياسي رڳ رڳ پياري،
راحت روح رچائي جذبن کي جاڳائي.
شيطاني چالن تي گـرداب گناهـن ۾،
هرگز ڪينَ گچائي جذبن کي جاڳائي.
سـاڙ حسد آ ساڙيو ڪيني پـي آ ڪاڙيو
چاهت چِت سان چائي جذبن کي جاڳائي.
تعليم انـدر آٽي مـن محراب سجائي،
”ڪتري“ پاڻ جچائي جذبن کي جاڳائي.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

بنا مقصد حياتيءَ ڪـــي ته گهارڻ ۾ مزو ناهي،
سوا تعليم جـــيون کي سنوارڻ ۾ مزو ناهي.
چڙهي سنسار نيناٽيءَ جو پيا بچڙا ٿيون چا لئه،
مٿان پنهنجي وڏائي کي سـوارڻ ۾ مزو ناهي.
پلي تعليم غيرن جي ڪجي حاصل مگر پنهنجي،
وڏن جـــي درس کي دل تان وسارڻ ۾ مزو ناهي.
اڏي اڏڙا جوائن جا تباهـــي مشعلو آٽي،
رکي بازيون اجايو زر اڏارڻ ۾ مزو ناهي.
جوان ڳپرو رهي پب جي حياتين کي گهٽائن پيا،
هٿن پنهنجن سندو گهرڙو ته ٻارڻ ۾ مـزو ناهي.
اچي رت ۾ پيو رولو وڙهي ٿو ماءُ پيءُ سان پٽ،
چڙهي پنهنجا ته غـيرن سان پچارڻ ۾ مزو ناهي.
پراون کي ڪريون ويجهو هتي هر هر پيا ”ڪتري“،
رکي ٻيائي ته پنهنجن کي ڌڪارڻ ۾ مزو ناهي.

غزل

حواس مَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو
حساس هَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.
ظرافتون ۽ شرافتون سڀ،
لباس لَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.
خوشيون سرهايون سيئي اسان جون،
وماس بَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.
ڪندي سجاٽپ امر گهڙيون سڀ،
شناس پَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.
پرين جا پيرا بنا نشان جي،
اداس رَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.
امارتـون ۽ تجارتون ٻئي،
طاس دستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.
گهٽيون حياتيون خيال پنهنجيون،
تپاس سَستيءَ ۾ گم وڃن ٿيو.

***

sindhsalamat.com

تعارف

مڪمل نالو:- عبدالسلام هاليپوٽو
ادبي نالو:- مسافر هاليپوٽو
پيءُ جو نالو:- حاجي محمد رمضان هاليپوٽو
ڄم جي تاريخ:- 1978/02/05ع
ڄم جو هنڌ:- ڳوٺ حاجي راهو هاليپوٽو
تعلقہ ماتلي ضلع بدين سنڌ
تعليم:- انٽر پاس
ملازمت:- ڪا بہ نہ
لکڻ جي شروعات:- 1989ع کان
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:- ڪن معصوم نگاهن جو خاموشيءَ سان ڏسڻ ۽ سڏڻ سماجي اڻ برابري
لکيل صنفون:- غزل، وائي، نظم ۽ ڪهاڻيون
ڇپيل مواد:- سنڌي ٻوليءَ جي رسالن جن ۾ ادب، ڪينجهر، سوجهرو، هالار، سنڌ رنگ، امرتا، هزار داستان، ڪاوش مئگزين، عبرت مئگزين ۾ ڇپيل آهن لاهور جي ڪجه اردو رسالن ماه نو خواتين ڊائجسٽ، اخبار جهان، ڊر ڊائجسٽ ۾ بہ تحريرون، ڪهاڻيون ۽ شاعري ڇپيل آهي لڳ ڀڳ سؤ جي تعداد ۾ ڪهاڻيون ۽ ڪالم مختلف رسالن ۽ اخبارن ۾ ڇپيل آهن
ادبي عهدا/خدمتون:- آئون سنڌي ادبي سنگت شاخ ماتليءَ جو جوائنٽ سيڪريٽري، مهراڻ ادبي سٿ

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

غزل

پنهنجو جيءُ جلائي زنده آهيان مان،
مون ۾ رنگ رچائي زنده آهيان مان.
ڪنڌ ڪپائڻ چاهيان ٿو پر ڪوئي اڄ،
ٻيجل ساز وڄائي زنده آهيان مان.
درد اندر ۾ واڌو ٻڙجو وڃنو ڏِس،
ڪيڏا ڪرتَ وهائي زنده آهيان مان.
وقت ٿيو آ مون ۾ رات انڌاري ڪي،
اڄ ڪا جوت جلائي زنده آهيان مان.
جيون گهاٽو پيڙهي ٽڪجي آه پيو،
”هُن ڪي ڪير ٻڌائي زنده آهيان مان“.
يار ڇڏيو هت سِسڪي سِسڪي ساه ڏيان،
ڇو جي سنڌ سوائي زنده آهيان مان.
سنڌ صنم سان عشق ”مسافر“ ناهي پو
پو بس وقت وڃائي زنده آهيان مان.

❋❋❋

غزل

جيون عذاب آهي گهاٽو گهمي رهيو آ،
عاشق اُپو ازل کان سُولي چمي رهيو آ.
عالم وڏو اڪابر منصور هو هتي ڪو،
سو ڏِس وري اپيچند ڪي ئي نمي رهيو آ!
انصاف جي ترازو حق تي رهي ڪٽي آ،
باغي سدا حقن لا هي آدمي رهيو آ.
سڀ ڪجهہ هتن ۾ هوندي پو پي اداس آ ڪو،
۽ ڪو ڪِلي لڪائي پنهنجي غمي رهيو آ.
افلاس ۽ علم جو جهيڙو سدا رهي ٿو،
ساڃاه جي اکين مان ٽانڊو ٽمي رهيو آ.
گيتن سندا مسافر هوڪا هزار ڏيندي،
اڄ ڏِس وڃي دنيا مان هُو دائمي رهيو آ.

❋❋❋

sindhsalamat.com

غزل

هر گام غلاظت ڏسجي ٿي اخلاق الائي ڪيڏانهن ويا,
هر فرد برائي سوچي ٿو مَنَ پاڪ الائي ڪيڏانهن ويا.
ڪو وقت هيو جو سالن ۾ هت خون ڪٿي ڪو ٻُڏبو هو
پر هاڻ تہ آ معمول بڻيل اتفاق الائي ڪيڏانهن ويا.
هِتِ هاڻ ڪهاڙي اُلري ٿي الزام لڳن ٿا الفت تي,
هِتِ مومل راڻو هوندا ها سي ڻاڪ الائي ڪيڏانهن ويا.
مسجد توڙي مندر مان ٿا نفرت جا اعلان ٻُڌون,
آ علم عقل تي راتاهو ادراڪ الائي ڪيڏانهن ويا.
قانون وڃي هِت وِڪجي ٿو هر دانهن دٻائي ويندي آ,
ڪردار بَچا هَنِ ويڪو هِت بيباڪ الائي ڪيڏانهن ويا.
ڪيئن مسافر پيار ڪجي ڏس پاڻ پڏائين ڪيڏو ٿا,
سڏبا ها جي محبت ۾ مشتاق الائي ڪيڏانهن ويا.

***

غزل

رات ڪا جهانجهر وڳي هئي دير سان,
ناچڻي جڻ ڪا نچي هئي دير سان.
ڪنڌ پئي چنڊ جو لڳو مدهوش هو
ڪنهن وڄائي بانسري هئي دير سان.
چن چنان چن چن چنن آواز هو
سانت ۾ چمڪي سڳي هئي دير سان.
اوچتو ئي مون ٻُڌو سڏڪا هُيا,
رت رُني ڪا عاشقي هئي دير سان.
هو لڳو مون کي وفا آ موج ۾,
ناز ۾ ڪا نينهن ندي هئي دير سان.
پِيو پتو مونکي صبح جي ماٺ مان,
ٿي قتل ڪا ڇوڪري هئي دير سان.
درد جو من تي مسافر زور هو
ڪا تہ تڙپي تشنگي هئي دير سان.

***

غزل

هت انائون زور آهن اڄ هلون,
باغبان ئي چور آهن اڄ هلون.
هاڪ دل جن تي هٽي آهين نچي,
سي نہ ماڻهو مور آهن اڄ هلون.
جن رنگن تي مست آهين دل چري,
سي ڪچا سڀ پورَ آهن اڄ هلون.
ماڻهپي جي ڳالهہ تي هر روز هت,
هُلَ هنگاما شور آهن اڄ هلون.
هل هلي ڪِٿِ آدمين سان گڏ رهون,
هي تہ آدمخور آهن اڄ هلون.
ٿي سگهي ٿو جيت ڪان اڳ هارجي,
هانوَ تي سؤ هور آهن اڄ هلون.
ڪير ٿو سمجهي مسافر ڪي هتي,
هي زمانہ اور آهن اڄ هلون.

غزل

عجب آه عالم انائن ۾ قاتل,
سڄو لوڪ آهي سزائن ۾ قاتل.
نہ تقرير واعظ اثر ڪو ڪري ٿو
ڏٺم هر اڪابرُ گِلائن ۾ قاتل.
وتي فرد هرڪو ايئن هاڻ ڦِرندو,
هجي جڻ لغڙ ڪو هوائن ۾ قاتل.
ڪري جڳ جفائون پيو مال ميڙي,
اسان ئي رهياهون وفائن ۾ قاتل.
ذرو پيي نہ انصاف آهي اسان ۾,
تڏهن ئي تہ آهيون وبائن ۾ قاتل.
وچن واعدن جو ڪٿي مان آهي,
هتي دلبرين هَنُ دغائن ۾ قاتل.
مسافر وفائون ڪجان ڪين ميريون,
دُنيا ڪي چڏي ڏي جفائن ۾ قاتل.

نظم

سجي ڏينهن جي ڪمائيءَ مان ڇيائين چا ڪيان سهڻي
اتو هڪ ويل جو آٽي مزوري آ اڃان ساڳي
پڇي تو گھر جڏهن پوڙهو اگھن تي باهه ٻاريل آ
ڇيو معصوم لهجي ۾ نڪو انصاف آهي هت
اڇي سامهون وڏي جوڙس ڪجي فرياد ڀي ڪهڙو
آٽئي گھر ۾ نه ٻيو ڪجھ ڀي ٻڌڻ وارو به ناهي ڪو
نه ڪو تو ٻالتا آندو اسان جڻ ديس پنهنجي ۾
نه ڪوئي لوڻ آندو ٽئي هُجون چورن چنن وانگي
خبر توکي ته هئي ساري اسان ڪي جي مليا رهبر
رُڪيءَ تي رات گھاري هئي اُهي ڀي رت چَين وانگي
مڙئي ڏئي پيٽ کي گوڏا چون تا سنڌ هيءَ منهنجي
قيامت جيئن گذاري هئي سُکي ڏاڍي ستابي آ
ٻُڌا اذيت اُها سائين وڏو درياءُ پنهنجو ٿس
پلا تو ڪيئن وساري هئي ذخيرا تيل جا هِن ۾
اڃان ڀي ڳالهه هڪ ڳوري وڏو ٽن ڪوئلو ڳوليو
ٻُڌايان تي اِها توکي مگر پو ڀي الائي چو
نه ڪوئي ماءُ تنهنجيءَ جون اسان جي ڀاڳ ۾ ٽئي هِتِ
آٽئي اڄ سَهڪ جون گوريون رڳو فاقه ڪشيون آهن
ٻڻيو پتِ هو اُتي بينو رڳو ٽي خودڪشيون آهن
ٻُڌڻ سان ٻير جو ڊينگھر اِهي الفاظ چئي اُن پل
ويو جڻ ساهه روڙي هُس ڏئي اوچنگار وينو هو
اڪين مان آب اوهيرا مجي جڻ هار وينو هو
وسي ان ڪي ويا ٻوڙي مجي جڻ هار وينو هو....

***

books.sindhsalamat.com

تعارف

مڪمل نالو:۔ سجاد علي شاهه
ادبي نالو:۔ سيد سجاد
پيءُ جو نالو:۔ غلام اصغر شاهه
ڄم جي تاريخ:۔ 1985ع
تعليم:۔ مڊل
لکڻ جي شروعات:۔ 1998ع
لکيل صنفون:۔ گيت، غزل، نظم، وائي وغيره
ڇپيل مواد:۔ گڏيل شاعري اندر جو اجريل عڪس ڪوتائن ڪر موڙيا موتين مالها شاعري مئگزين ۽ اخبارن ۾
رابطو نمبر:0345_3212266
ڏس پتو:۔وارڊ 2 لوڏي چوڪ محرابپور ضلع نوشهرو فيروز

sindhsalamat.com

غزل

روپ ساگر رنگ ئي مرڪي پيا،
چيٽ آيو چنگ ئي مرڪي پيا.
ابن آدم جيئن پڏو فردوس جو
ابديت ۾ انگ ئي مرڪي پيا.
رات تابان روشني چوڏهن طبق،
(ڪهڪشان جا سنگ مرڪي پيا)
ڇڻ تہ ڪو نوري تماچي ٿن ڏنو
ڍنڍ تي اڄ ڪنگ ئي مرڪي پيا.
موسمي هبڪار جي اهڙي خوشي،
دل دِشا جا دنگ ئي مرڪي پيا.
چوء طرف "سجاد" ساوڪ کي ڏسي،
وهٽ وارا ونگ ئي مرڪي پيا.

***

غزل

حال جو همدرد ايندو سوپ ٿيندي،
ها مبارڪ لوڪ ڏيندو سوپ ٿيندي.
پاڻ ئي ڪٽندو علم حق جو هٿن ۾،
پاپ جون پاڙون پٽيندو سوپ ٿيندي.
منتظر منهنجي نهارن تي سڄڻ جي،
جهلڪ جو احسان ٿيندو سوپ ٿيندي.
پيشوا ٿي پيار ۾ خوشيون ونڊيندو
درد دل جو نيٺ ويندو سوپ ٿيندي.
ڪو بہ رهبو ڪونہ سڀ سيراب ٿيندا،
جام وحدت جو ونڊيندو سوپ ٿيندي.
مان بہ هان "سجاد" هڪ ننڍڙو سپاهي،
پنهنجي لشڪر سان گڏيندو سوپ ٿيندي.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

لبڙن تي ٿي انوکي ٽهڪن جي مهرباني،
مرڪن جا گل ٽڙي پيا گلشن جي مهرباني.
مايوس من مٿان اڄ رمجهم آ بوند برسي،
قربن جي موسمن جي ڪڪرن جي مهرباني.
ايمان تي پوي ٿو تازو ڏسي سڄڻ کي،
دلدار دلربا جي درشن جي مهرباني.
مس رات مون ڪٽي آ ورهين ڪان پوء مٺي ننڊ،
الهام تي لٿا ڪي خوابن جي مهرباني.
جانب ئي ٿا جيارن اتساهہ ٿا ڏيارن،
محبوب مانَ وارن سڄڻن جي مهرباني.
عرصي ڪان پوء لکيو اڄ "سجاد" مون غزل نئون،
شعرن ۾ خود جڙي پيا لفظن جي مهرباني.

***

غزل

تصور ۾ نيڻن اڳيان پاڻ هئي،
غزل ۾ گلابن جي سرهاڻ هئي.
اکين اجنبي ماڳ جيئن جو ڏٺو
لڳو ڇڻ، خزاني جي ڪا کاڻ هئي.
هتي حور پريون بہ شرمائجن،
سين سونهن راڻين جي سرواڻ هئي.
مصور پري رنگ آخر چيو
ملي وئي مقدر کي اهڃاڻ هئي.
غرورن کي جا غرق پل ۾ ڪري،
اها سرڪ ئي محبتي ماڻ هئي.
محبت نہ "سجاد" زر تي گهري،
يڪو مفلسي منهنجي اٽڃاڻ هئي.

***

sindhsalamat.com

غزل

ذهن کي دل کوڙ ڏِئي ٿي مشِورا حيران ڪن،
زندگيءَ سان روز ٿئي ٿي ماجرا حيران ڪن.
ڪشمڪش جي ڳُن ۾ پڏندو رهي ٿو حوصلو
سوچ جي پاتال جي آ وارتا حيران ڪن،
درد جا ايذاءَ چاهن ڪو پتو توکي نہ آ!
دل جي ڌرتيءِ تي اچن ٿا زلزلا حيران ڪن.
فيصلو ڪهڙو ڪجي حالات ٿي مجبور وئي،
وقت پيو وينو وڃي ٿو فائدا حيران ڪن.
آسرن جي اس ۾ بيٺي اچا ٿي وار ويا،
پوءِ بہ اڄ تائين مليا بس آسرا حيران ڪن.
ابتدا ۾ جيڪڏهن جذبا بہ ٿي جهونا وڃن،
نيٺ پوءِ ”سجاد“ ٿيندي انتها حيران ڪن.

❊❊❊

نظم

امڙ منهنجي جيجل امڙ،
لڳائج مونکي ڳل امڙ.

امن چين راحت امان،
ٻچن ڪاڻ رحمت امان،
ڪيان تنهنجي خدمت امان،
اتم تنهنجي عظمت امان،
بلنديءَ تي پهتل امڙ،
لڳائج مونکي ڳل امڙ.

توکي ڏک نہ ڪوئي ڏيان
تنهنجا پير ڌوئي پيان
بجا آوري سڀ ڪيان
سخي، مرد مهذب ٿيان،
گلن جي تون آن ول امڙ،
لڳائج مونکي ڳل امڙ.

books.sindhsalamat.com

نظم

روئي روئي مونکي، اڄ ستاري ڇيو
چو پلا ٿي ويو چنڊ ناراض آ.

روز ايندو هيو. نُور ڏيندو هيو
سوجهرو مون اندر ٿورو ٿيندو هيو
دانهن ڏيندي صُفي، واري جاري ڇيو
چو پلا ٿي ويو چنڊ ناراض آ.

رات جاڳي ڏٺم. ڳالهہ ساڳي ڏٺم،
سر پڪيڙن پيا چند راڳي ڏٺم،
ساز هڪ هڪ اچي واري واري ڇيو
چو پلا ٿي ويو چنڊ ناراض آ.

چو شناسي نٿو. هار باسي نٿو
داٽو پاٽي رکيم پوءِ بہ ڦاسي نٿو
ماٺ هو ٻارڙو نيٺ ڪاري ڇيو
چو پلا ٿي ويو چنڊ ناراض آ.

❊❊❊

❊ صُفي= ڪمري

sindhsalamat.com

چؤسٽا

قرائت قرآن جون ڪجھ آيتون،
عظمت ايمان جون ڪجھ آيتون.
مون پڙهيون ايمان تازو ٿي ويو،
جان بر جانان جون ڪجھ آيتون.

خوابن ڪي خوبصورت محبوب ٿو ٻڌائي،
زيبائتي حسن ڪي ويتر پيو وڌائي،
تعارف پيو ڪرائي هن بزم باهميءَ ۾،
اڄ خاص عاشقن ۾ نالو پيو ڳڻائي.

آرسيءَ آڏو پيچي آرس عموماً،
سونهن ۾ سچ پچ لڳي سارس عموماً،
جي ڏسي مرڪي تہ مَنجي پئي مقدر،
سون ناهي ٿي ڇڏي پارس عموماً.

ڏوھ ٿا مارن ڏنڊ ٿا مارن،
مهڻن وارا منڊ ٿا مارن.
سال جا سورنهن ماھ اڙانگا،
منٽ جا سو سيڪنڊ ٿا مارن.

***

books.sindhsalamat.com

تعارف

نالو:_منير احمد چنہ
ولد:_محمد سومر چنہ
ادبي نالو:_ منير
جنم:_ 01 جون 1970ع
تعليم:_ بي اي بي ايڊ-
رهائش:_سوڀوديرو
لکڻ جي شروعات:_1992ع
لکيل صنفون:_حمد نعت ڪافي وائي غزل نظم وغيره
رابطي لاءِ:_ 03022606154

sindhsalamat.com

حمد باري تعاليٰ

الله الله ذڪر ڪماءِ قلب ڪريم جو گھر بڻاءِ،
پري پنھل ناھين پرين جھاتي جيءَ اندر ۾ پاءِ.
الله الله

غرق گناھن قلب ھي ڪارو صاف سجڻ سو ٿي پئي،
اسم الاھي ھئين ھنيائج من مرده جي پئي،
ڪامل ڪنھن کان ھٿڙو ھٿاءِ.

عشق سوا انسان اڌورو من مجروح سو آھي،
قلبي ڪرار ڪين ميسر رب کان دور جو آھي،
لونءَ لونءَ منجھہ لوري لاءِ.

دم دم ذاتي ذڪر ڪمائج من منير ٿئي منور،
ڪاروبار ڪر سڀ سارا من ۾ ھجي ھي تصور،
عشق الاھي ھئين ھنداءِ.

***

دعا

اي زندگيءَ جا مالڪ ساري جھان وارا،
توکي پيا پڪاريون اي آسمان وارا.
ڪائي نہ ڪا ڪمي آ تنھنجي جي قادر،
ڪر ڪو ڪرم ڪريمي اي ٻاجھہ ۾ ٻاجھارا.
ڪي نور جون تون لاٽون سيني ۾ چڏ سمائي،
تنھن نور سان دنيا ۾ مولا ٿيون موچارا.
ڀرپور ھن خزانا مولا مدام تنھنجا،
منگتي ملي ماسو سائين ٿيون سوڀارا.
ھي حال پنھنجا سارا معلوم توکي مولا،
منٿون منير اگھائج اي لامڪان وارا.

books.sindhsalamat.com

منقبت مولا علي رضہ

اسم علي سان من کي ملندو سرور آھي،
مشڪل ڪشا آ من ۾ دلبر نہ دور آھي.

ماني ٽڪر لئي گر جي نابين آ صدا ھئين،
ماني اٿ قطاريل وٺي ويو نور آھي.

ڪعبي اندر ولادت مسجد ۾ شھادت،
ھي شان سي سمجھن جن ۾ شعور آھي.

دھليا دلير ڪيئي شاھي ڏسي شجاعت،
زد ذوالفقار ۾ جو موٽيو مَ مور آھي.

ذڪر علي عبادت نظر علي عبادت،
فضائل بيان ھي ڪيو حضرت حضور آھي.

عشق علي جو جن کي من ۾ ”منير“ آھي-
قلب سليم سوئي من ماھ نور آھي.

***

sindhsalamat.com

منقبت امام حسين رضہ

صاحب ڪردار پنهنجو آڌار آهي مولا حسين ؑ.
حسين ؑ آهي مولا حسين ؑ.

آ حسيني شان نرالو
جام شهادت پيتن پيالو
نينهن ڪين نروار،
پنهنجو آڌار آهي مولا حسين ؑ.

دنيا جنهن کي سلام ڪيو آ،
ڪربل ڪوفي شام ويو آ،
واڳ ڏٺي هسوار،
پنهنجو آڌار آهي مولا حسين ؑ.

امت تي احسان ڪيو جن-
نيزي تي قرآن پڙهيو تن -
جنت جا سردار-
پنهنجو آڌار آهي مولا حسين ؑ.

دين سربلند ڪرڻ ۾،
راهه ربابي پسند ڪرڻ ۾،
لٽايو گهر بار،
پنهنجو آڌار آهي مولا حسين ؑ.

منير اهڙو مثال نہ ملندو
مولا جهڙو لجپال نہ ملندو
ماڙ ڪندو مهدار،
پنهنجو آڌار آهي مولا حسين ؑ.

books.sindhsalamat.com

غزل

باري بره جا بيحد انوار هن الاهي،
من ۾ سمايل سارا اسرار هن الاهي.
پرڪين پاڻ کي تون توکان پري هو ناهين،
رڳ رڳ منجهہ رچايل اذڪار هن الاهي.
جوڳن جي جوڳ جاري ونڊ هي ورهائجي پيو
ڪشڪول قلب کي ڪن پينار هن الاهي.
توتي نظر نوراني تنهنجو سيرلامڪاني،
پس پاڻ ۾ جانب کي اظهار هن الاهي.
جلوه توهِ جباري ڪن ريس نوري ناري،
من ۾ "منير" مولا مظهار هن الاهي.

❊❊❊

غزل

پيار اوهان جا ڪيئن وساريان،
ديدار اوهان جا ڪيئن وساريان.
پيار پريت ۾ ريت رسڻ جي،
تڪرار اوهان جا ڪيئن وساريان.
چهري چنڊ تي ڪڪر ڪارا،
وار اوهان جا ڪيئن وساريان.
سڪ مان سائين ڳل ڳراٽيون،
هار اوهان جا ڪيئن وساريان.
سهڻي صورت نقشا نيارا،
پار اوهان جا ڪيئن وساريان.
راز و نياز قرب ڪچهريون،
اظهار اوهان جا ڪيئن وساريان.
ناز نگاهن "منير" موهيو
نهار اوهان جا ڪيئن وساريان.

❊❊❊

sindhsalamat.com

غزل

خيال زخمي خواب زخمي،
جيون جا سپ باب زخمي.
پوپٽ پريشان پؤنر ٿيا باغي،
گلشن جا ٿيا گلاب زخمي.
تند تتي ڪا موج متي آ،
حاسد جا ٿيا حجاب زخمي.
آزادي آلاپ پيا گونجن،
گيت غزل ٿيا رباب زخمي.
ڦوهه جواني جوبن جرڪي،
بد نظر ڪا شباب زخمي.
ساقي هٿ ۾ جام ڪتي آ،
محفل جا ٿيا آداب زخمي.
عدوءَ کي القاب پيا ارپن،
خود پيا ٿي خطاب زخمي.
موتن مسڪين زردارضيافت،
سخا اهڙي ڪيا ثواب زخمي.
محب ”منير“ پرچي پون جي،
پون ٿي سارا عتاب زخمي.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

جيون گهاريو تنها تنها،
سانوڻ سيارو تنها تنها.
يادن جي اڄ قيد ۾،
وقت ويچارو تنها تنها.
موج نہ آ مهراڻ ۾،
سنڌوءَ ڪنارو تنها تنها.
شبنم جا قطرا شاهد،
رات روئاريو تنها تنها.
مام منصوري عشق الستي،
سوليءَ ساريو تنها تنها.
ظلمتن جي گهيري ۾،
پنڇي اجارو تنها تنها.
ڪٽي ڪائڻ وارا ڪيئي،
ڏيل ڏڪارو تنها تنها.
اپرنڌڙ سج ٿيا کي سلامي،
لهندڙ نظارو تنها تنها.
تو ريءَ جانا آءُ اڪيلو
”منير“ مونجهارو تنها تنها.

***

sindhsalamat.com

تعارف

مڪمل نالو:- مختيار حسين
ادبي نالو:- فقير مختيار
پيءُ جو نالو:- محمد تڳيل
جنم جي تاريخ:- 1968ع
جنم جو هنڌ:- محراب پور
تعليم:- مئٽرڪ
ملازمت:- مزدوري
لکڻ جي شروعات:- 1999ع
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:- وقت جي حالاتن لکڻ تي مجبور ڪيو
لکيل صنفون:- قصيدو، منقبت، نوحو، گيت، غزل، وائي، نظم تقريبن سڀ
ڇپيل مواد:- اخبارن ۽ رسالن ۾
ادبي عهدا/خدمتون:- سنڌي ادبي شاخ جو عهديدار
رابطو نمبر:- 03081861356
ڏس پتو:- چانڊيا محلہ محرابپور ضلع نوشهرو فيروز

غزل

ٿي نہ مايوس من پار جي پنڌ تي،
سچ پيو ٿو سڏي سار جي پنڌ تي.
ڇيچ معذور پيءُ جي وٺيو پئي هليو
لوڪ ڏاڍو ڪليو ٻار جي پنڌ تي.
گهنڊ پنڪين جا وڄندا رهيا رات پر،
ننڊ ٻاڙي ٻري ڪار جي پنڌ تي.
مست ماحول تي لال ڳاڙهو ويو،
تيغ ور ڏئي رني وار جي پنڌ تي.
جام قاتل ڪي مقتول پياريو نہ پڇ،
ماجرا هي وڏي يار جي پنڌ تي.
پنهنجو "مختيار" هئہ ڪاچ ڪافور ٿيو
لڙڪ لائون لڏيون لار جي پنڌ تي.

***

غزل

هاء مقدر هاء اسان جي بيوسي،
ياد پئي هن جي ستائي هر گهڙي.
هو ڪلي پيو حال هيٺي تي ڏسو
حوش تي پيو ٿو ڪري حيرانگي.
هو لکي تاريخ پيو هارون جي،
مون سکي بهلول کان ديوانگي.
شل مونکي فطرس جيان پرڙا ملن،
پوندي اڏري هي اپاهج زندگي.
تخت شاهيءَ جي خواهش ڪين ڪئي،
مون تہ اپنائي فقيريءَ ۾ خوشي.
ماجرا افسوس ڪهڙي اي خدا،
بيوسيءَ سان پئي ٽڪرجي بيرخي.
سو ويو مختيار ڪيئن پٽ شاھ تي،
جو نہ ٽوڙي ٿو انا جي آرسي.

***

غزل

مونکي من جو جي من ملي پئي ها،
بي وطن کي وطن ملي پئي ها.
روز قيدي پکي چوي روئي،
ڪاش ٻيهر چمن ملي پئي ها.
ٿيو آ هرهر قتل پرم منهنجو
بي ڪفن کي ڪفن ملي پئي ها.
واڪا وڻ وڻ ڪري ٿو واويلا،
روح کي ڪو امن ملي پئي ها.
درد ۾ ٿو پگهر ڳڙي ڪيڏو،
ڪا خوشيءَ جي پون ملي پئي ها.
تنگ ڪوٺي ۾ ساهه ٿو گهٽجي،
گهر ڪشادو سهن ملي پئي ها،
ڪوڙ "مختيار" پوءِ غزل لکجن،
جي فڪر خيال فن ملي پئي ها.

***

غزل

هاءِ پيار جي يار اسيرن جا،
غم چونه ٻڌئي دلگيرن جا.
اسين زهر هلاهل جا هيرڪ،
تو جام پريا چو ڪيرن جا.
تو شامن سان پئي شوق ڳنڍيا،
مون تير چکيا تقديرن جا.
ٿيا سودا ڪين ضميرن تي،
مک چمبا روز زنجيرن جا.
آ اُگري ڪيچل خوابن جي،
ڏس تولا ڪيف ڪبيرن جا.
ڪجهه رول پنهنجا "مختيار" رليا،
گهر ڪونه ڏٺم ڪٿ نيرن جا.

***

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

غزل

پنهنجي ڪچهري هوندي آ ڦٽ تازن سان،
خوش هوندا هون پاڻ خدائي رازن سان.
ڪونه وڻياسون ڪونه اگر جي مورن کي،
گڏ رهڻو پيو نيٺ ڪبوتر بازن سان.
پر ڪاتين کي آيا ڪاتيون اڏري ويون،
نام شهيدن جا به لکيا ويا نازن سان.
ڳالهين جا بارود هلايا ويا ڪيڏا،
سهڻيءِ کي ميهار مليو اعجازن سان.
تات ڪنوار جو ڪنهن نه ڪيو چو وات مٺو
وئي پهچي ڄڃ خوب سريلن سازن سان.
نيڻ چڙهيا "مختيار" اسان جا نيزن تي،
لوڪ ڪيو اعلان وڏي آوازن سان.

***

غزل

اڄ وري ڪنهن چاهه جي چمڪات تي،
گيت مون ڳاتو ڏيئي جي لات تي.
وهم جو رهزن وڃون ويو مارجي،
روشني ٻاگهل رکي جا ٻاٽ تي.
سپن چاري اي قلندر پارسا،
مون به ڪئي آ ناچ سنڌي ساٿ تي.
ٿي وئي مايوس آهي ڪيترو
سون ٽنڊٽي رات جي رانپاٿ تي.
قلم جي ڪلتار ئي هڪڙي نظر،
ذات کي اڪڙيون ملي پيون واٿ تي.
عاجزي سانچڻ ۾ رک "مختيار" هي،
آدميءِ آهي ڪنيو ڪر آٿ تي.

***

sindhsalamat.com

غزل

جي رهي رات پوي ها تہ سنو
ٿي پکي لات لنوي ها تہ سنو.
اڀ تي جوت جهڙ جي آ ساڳي،
مينهن جيڪر ٿي وسي ها تہ سنو.
دل ماڻهن جي ٻني ڪونہ ڏنئي،
نينهن ٿي شينهن گجي ها تہ سنو.
اک جي عاقبت هوائن ۾،
گل تان ماڪ ٽري ها تہ سنو.
نڪي ڪا سون جي ذري آهيان،
چن جي چيت چوي ها تہ سنو.
ڪيئن پيو چولڙا ڪپائي ٿو
هي اجان ٻار پڙهي ها تہ سنو.
قربداريءَ جي قلم جو بہ ڪٽي،
قد "مختيار" ڪڇي ها تہ سنو.

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

سگهو ور ڀٽائي
اکيون رت ٿيون روئن

معصوم جانيون
جليا گهر ڀٽائي
اکيون رت ٿيون روئن

ٻچڙن ۾ ڪيهاٽ
محشر ڀٽائي
اکيون رت ٿيو روئن

ڏسي روز اهڙا
منظر ڀٽائي
اکيون رت ٿيون روئن

ڏنارن جي ڏڻ جون
دلبر ڀٽائي
اکيون رت ٿيون روئن

سجي سوز سنڌڙي
ٿر بر ڀٽائي
اکيون رت ٿيون روئن

چَلٽي آ چاتي
ڪجهہ ڪر ڀٽائي
اکيون رت ٿيون روئن.

❋❋❋

sindhsalamat.com

تعارف

نالو:-عمران علي

ادبي نالو:-عمران ڳورڙ

والد جو نالو:-رحمت الله ڳورڙ

ذات:-ڳورڙ

ڄمڻ جي تاريخ 4 مارچ 1996ع

ڄمڻ جو هنڌ:- ڳوٺ صاحب خان ڳورڙ

تعليم:-گريجوئيشن

ڪرت:-دوڪاندار

لکڻ جي شروعات 2020ع

ڇپيل مواد:-سنڌ جي مختلف رسالن ۽ اخبارن ۾ڇپيل

اڻ ڇپيل مواد:-هڪ ڪتاب جيترو

لکيل صنفون:-حمد، نعت، قصيدو، منقبت، مرثيو، نوحو، گيت، غزل وغيره

موبائل نمبر:-03013259624

ايڊريس:-ميان يار محمد ڪالوني لاڙڪاڻو

قصيدو

العجل العجل يا امامِ زمنؑ،
تنهنجي اچڻ سان مولا ٿيندو دنيان ۾ امن.

ويو وڌي آ زماني ۾ مولا ظلم،
آ هلي مولا پنهنجو ڪري تون ڪرم،
مولا ظهور تنهنجي سان ٿيندو سهڻو هي چمن.

هر عزادار جو آسرو آهين تون،
بي سهارن جو مولا سهارو آ تون،
جلد هلي آ هاڻي وٺو آ دنيان جي غمن.

منتظر هتڙي آهن عزادار هي،
وينا اکيون هن وڇايون وفادار هي،
تنهنجا قدم هي مومن پنهنجي چپڙن سان چمن.

آ هلي عرض توکي ڪري ٿو پيو،
تنهنجو "عمران" توکي سڏي ٿو پيو،
آس آهي ته حياتيءَ ۾ اکڙيون توکي پسن.

***

غزل

دنيان مان ختم ٿيندي چو پيار ڏسان ٿو
سيني کي ڪندي هٿڙي واپار ڏسان ٿو.
انسانيت جو درس جي آهي هي محبت،
ان تي نہ ڪندي ڪنهن کي عمل يار ڏسان ٿو.
هر هڪ جي اندر ۾ رڳو نفرت ئي پريل آ،
محبت جي ونڊڻ وارو نہ آثار ڏسان ٿو.
رشتن ۾ ناهي چو پلا احساس ذري جو
رشتن ۾ انائن جو مان آزار ڏسان ٿو.
هت ڪوڙ کي ڏسان ٿو وڏو مان ملي ٿو
سچائيءَ کي ٿيندي پيو خوار ڏسان ٿو.
”عمران“ رکي ڪنهن ۾ اميدون مونکي ڏسيو
سڄڻن جي هٿن ۾ ننگي تلوار ڏسان ٿو.

❊❊❊

غزل

سوچ جي انبار کي ڪاڏي کيان،
بي زبان اظهار کي ڪاڏي کيان.
ياد ٿو دلبر اچي هر هر مونکي،
اڻ مندي وسڪار کي ڪاڏي کيان.
ناهي گڏ مونسان اگر منهنجو پرين،
پنهنجي بُت بيڪار کي ڪاڏي کيان.
جي پرين جو پيار ناهي منهنجي لاءِ،
بي دنيان جي پيار کي ڪاڏي کيان.
ويو سڪائي آهي اهو ديدار ڪان،
ير سڄڻ جي تار کي ڪاڏي کيان.
ويو رسي ”عمران“ کان محبوب آ،
بي سبب تڪرار کي ڪاڏي کيان.

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

غزل

پنهنجي وجود کي بار ٿو سمجهان،
جڻ تہ وڏو آزار تو سمجهان.
ڪوڙي هن سنسار سچي کي،
يار وڏو فنڪار ٿو سمجهان.
هر ڪو رشتو رت جو هٿڙي،
بيقدرو بيڪار ٿو سمجهان.
چا جا رشتا چا جون رسمون،
پيسن جو هت پيار ٿو سمجهان.
ساري دنيان سياڻي آهي،
پاڻ کي ابهم بار ٿو سمجهان.
غيرن تي الزام اجايو
دشمن پنهنجو يار ٿو سمجهان.
نفرت جي هن ساري جڳ ۾،
محبت ٿيندي خوار ٿو سمجهان.
ڪوڙ ويو آ سچ کي کائي،
سچ کي مان لاچار ٿو سمجهان.
ٺاهَ نڳيءَ جا هرڪو ٺاهي،
هر ڪوئي هوشيار ٿو سمجهان.
”عمران“ ڪنهن کي چئجي چا بس!،
سوپ م دنياندار ٿو سمجهان.

❊❊❊

sindhsalamat.com

گيت

تو سواءِ سڪون مونکي دم گهڙي نہ آ پيارا،
ڪيئن جيان اڪيلو مان سور ٿو سهان سارا.

دنيان درد ڏيڻ ۾ ڪسر ڪونه آهي ڇڏي،
ويتر منهنجي زندگي غمن ۾ تو آهي گڏي،
ويندو وارو ملي آ زماني کي الائي ڪهڙو
ناهي ڇڏيندي عاشق کي چو جئيڻ جهڙو
بس گهمان ٿو ائين مان ڇڻ تہ ڪوئي آوارا.

ڏکڙا وتان ٿو سهندو وجان ٿو ائين چوندو
دلبر لاءِ تہ دنيا ۾ رهان پيو جئيندو
جئيڻ تان هي منهنجو ويو روح آهي ڪجي،
سڄڻ بنا ڪيئن گذري حياتي هي سائين سڄي،
ويس مون ڪيا آهن تو وَئي منا ڪارا.

سڪ تنهنجي ”عمران“ کي لڳي آ پرين ڏاڍي،
محبت تنهنجي لاءِ ڳورڙ آ وڏي سانڍي،
محبوب ملي وڃ مونسان وڃي ٿو منهنجو سرڙو
چو مونکان تو ڪيو آ وڇوڙو سڄڻ اهڙو
ڏينهن ڏکن ۾ گذرن ٿا رات جو تڪيان تارا.

❋❋❋

تعارف

مڪمل نالو:_احسان مستوئي

ادبي نالو:_احسان مستوئي

پيءُ جو نالو:_جمع خان

ڄم جي تاريخ:_11مارچ 1994

ڄم جو هنڌ:_ڳوٺ خير محمد مستوئي،يونين ڪائونسل مبارڪپور /تعلقو ٺل ضلع جيڪب آباد

تعليم:_مئٽرڪ

ملازمت:_ڪا ناهي

لکڻ جي شروعات:_2017ع

ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:_ادبي دنيا سان ننديپڻ کان وڏو لڳاءُ هو پر ادب ۾ منهنجي اچڻ جو ڪارڻ منهنجي محبوبہ آهي جنهن کي آئون مٺي چوندو آهيان جنهن تي کوڙ ساري شاعري پڻ ڪئي آهي

لکڻ جون صنفون:_نظم، گيت غزل پر منهنجي پسنديده صنف غزل آهي ۽ مان اها دل جي شوق سان لکندو آهيان

ڇپيل مواد::_ناهي

ادبي عهدا /خدمتون:_ادبي عهدو ناهي باقي صحافت جي پليٽ فارم تان پنهنجون عوامي خدمتون سرانجام ڏئي رهيو آهيان

ميجتا: ڪا بہ ناهي ملي

رابطو نمبر:_ 03453929652

ڏس پتو:_ويڙل ڳوٺ خير محمد مستوئي مبارڪپور تعلقہ ٺل ضلع جيڪب آباد

غزل

تون ٿي چئي توکي وساري ڇڏيان مان،
ان کان بهتر آ پاڻ ماري ڇڏيان مان.
تو مٿان قربان منهنجي هي جان جانا،
تنهنجي مرڪ تان سڀ ڪجهه واري ڇڏيان مان.
تو سواءِ ائين مان جيئن قيد ۾ ڪو قيدي هجي،
عمر آ هڪ ڏينهن ناهي گذاري ڇڏيان مان.
منهنجي دل آ ڪو مسواڙ تي ڏنل گهر ناهي،
جو توکي اتان بي سبب اٿاري ڇڏيان مان.
ڇڏڻ جي ضد ڇڏي ڪر گڏجڻ جي ڳالهه ”احسان“،
تنهنجي استقبال ۾ ڳوٺ سارو بيهاري ڇڏيان مان.

❊❊❊

غزل

صفا بي عقل بد ڪردار ماڻهو.
آهن ذهني طور بلڪل بيمار ماڻهو.
گڏ هُن سان هلندي چا ڏنائون اڄ،
وڙهڻ لاءِ ٿي ويا تيار ماڻهو.
انسانيت مري وئي انسان زنده آ،
پوءِ به نه پيا ٿين شرمسار ماڻهو.
ڪپي ويندو هُو رانديڪي جيان،
ڪيڏو به هجي ايمان دار ماڻهو.
منهن تي محبتون پرپٺ گلائون،
حقيقت ۾ وڏي ويا اداڪار ماڻهو.
انسان عيوض انسان ٿو مارجي،
ڪن ٿا هي انوکو واپار ماڻهو.
هجوم اڳيان ٿيو موت آ ”احسان“،
تماشو ڏسندا رهيا مددگار ماڻهو.

❊❊❊

غزل

رکيو آ روزو افطاريءَ ۾ ڪرڻ ديدار ٿو چاهيان،
افطاريءَ بعد سحريءَ تائين ڪجي بس پيار ٿو چاهيان.
گناهن،ثوابن جي چڪر ۾ پوڻ کان پلو آ خاموش رهون،
سمهائي توکي جهوليءَ ۾ تنهنجا سنوارڻ وار ٿو چاهيان.
رکي روزو وري سمهي رهجي تنهنجي ٻانهن سيراندي ڏئي،
پري پل توکان نه ٿيڻ مان يار ٿو چاهيان.
ڪائڻ،ڪارائڻ جي فرمائش ڪبي ڪين ڪا توسان پرين،
روحِ افزاءِ جهڙي چپن تان چميون هزار ٿو چاهيان.
آمريڪا،آسٽريليا،اسڪاٽليند گڏ گهمڻ جي نه خواهش آ،
توسان گڏ مڪي مديني ڏانهن هلڻ دلدار ٿو چاهيان.
چوندي دنيا غافل ٿي ڪُفر ۾ ڪاهي پيو آ " احسان "،
غفلت،ڪُفر ۾ رهي ڪرڻ ختم تڪرار ٿو چاهيان.

❊❊❊

غزل

سُور سِر تي سَوايو ٿُو بِنا،
منهنجو جيئڻ آ اجايو تو بِنا.
دِل جو خالي آ اَڱڻ تُون اَچ او دِلرُبا،
هِتي ڪِير ناهي آيو تُو بنا.
هِن دِل تِي حُڪمراني قائم آ تنهنجي مٺا،
ٻيو حاڪم نه ٻڌايو تو بنا.
تُنهنجي عِشق ۾ گَمڪار ويا وِسري پِرين،
مُون ڪجهه نه ڳَمايو تُو بِنا.
منهنجي هَر دَرد جِي دَوا مِلي ٿُو وٽان،
نه ڪنهن ڪِي ڏِسايو ٿُو بِنا.
هَر شَئي ٺُڪرائي ٿُو لاءِ" احسان"،
ڪِين ڪجهه مُون بَچايو ٿُو بِنا.

❊❊❊

غزل

هي منهنجون اکيون تنهنجا پير مٽي،
آهي توکان سواءِ منهنجو کير مٽي.

شڪل سهڻي ناهي برابر ميجان ٿو مان،
ناهي اندر منهنجي ۾ مير مٽي.

ڄتي تون پنهنجا قدم رکين پيار مان،
اُتي هُجن هميش ست خير مٽي.

انتظار آ موت برابر ٿي اهو ڄاڻي تون،
پوءِ ڇو ڪندي آهين دير مٽي.

تنهنجي عاشقيءَ ۾ ٿو نچندو رهان،
پائي پيرن ۾ مان ڇير مٽي.

پيار جي ويرن سان پيار جون ڳالهيون،
ٿي گُهرين ٻيرن کان ٻير مٽي.

پنهنجي پيار تي تڪرار آ دنيا جو ڏس،
دنيا وندي رهي ٿي وير مٽي.

من ائين قدرت ڪري وجهي ”احسان“،
منهنجا پائر تين تنهنجا ڏير مٽي.

***

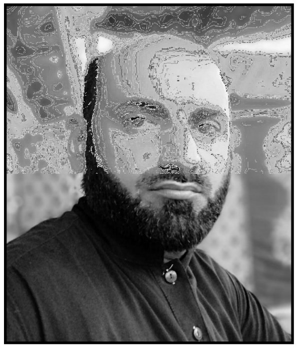

تعارف

پورو نالو:- اخلاق شاهاڻي

والد جو نالو:- اختيار علي شاهاڻي

ادبي نالو:- اخلاق شاهاڻي

ڄمڻ جي تاريخ :- 15-01-1980 ع

ڄمڻ جو هنڌ :- ڳوٺ ڇوهڙ پور لاڙڪاڻو

تعليم :- مئٽرڪ

پيشو :- دوڪاندار

لکڻ جي شروعات :- 2000 ع

ادبي سڃاڻپ :- شاعر

پسند جا شاعر :- شاهه لطيف, جواد جعفري فيض احمد فيض, پروين شاڪر, عبدالغفار تبسم, مدهوش پتو

رهائش :- لاڙڪاڻو

پوسٽل ائڊريس :- معرفت مختيار علي شاهاڻي

چوڪيدار مختيار علي شاهاڻي ميونسپل ڪاميٽي لاڙڪاڻو

غزل

كري مان ياد جيجل کي،
رُنس ڏاڍي، لڇس ڏاڍي،
كري شادي اَبو آيو
ڏكيس ڏاڍي، لڇيس ڏاڍي،
سڄو كم كار كري گهر جو
ٿكيس ڏاڍي، لڇيس ڏاڍي،
امان تنهنجي وڇڙ كانپو
مُنس ڏاڍي، لڇيس ڏاڍي،
اَبُو برتو هجي هن کي،
تہ جس ڏاڍي، لڇس ڏاڍي،
لكي اخلاق دل جي ڳالھ،
ٿُڪّس ڏاڍي، لڇيس ڏاڍي،

***

غزل

ننڊ مان ڇو اچانڪ؟
درد جاڳي ٿا پون.
ياد تنهنجي ٿي اچي،
نيڻ چارا ٿا ڏسن.
آ وري موتي منا،
شام کي ميلا مڇن.
ڏات ۾ هوءَ گڏ اچي،
شل خدا مون سان ملن.
ڇو رنو آن چنڊ کان؟
سپ ستارا ٿا پڇن.
ادب ۾ ”اخلاق“ سان،
لفظ آڏو ٿا اچن.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

هار ٻانهن جو وڏو هن،
حال اوريو پو سڄو هن.
رات جو ايندس ملڻ مان،
اڳ چٺيءَ ۾ هو لکيو هن.
اڄ اچي منهنجي اڱڻ تي،
واعدو پورو كيو هن.
تو سوا تڙپا لڇان پئي،
ها ڏسي مون کي ڇيو هن.
پيار ۾ ”اخلاق“ منهنجو
جان آ نالو ركيو هن.

***

غزل

خطا كا جي كري عورت،
انهيءَ دم ٿي مري عورت.
هوا جي ڏي قتل ڇو ٿي،
كناري پئي تري عورت.
حَسين سپنن جي لئہ اكثر،
جلد ۾ ٿي كري عورت.
ستي رشتي جي ڳولا ۾،
عمر ويني ڳري عورت.
گناھ كوئي وڏو ”اخلاق“
كري جي مرد، پري عورت.

***

sindhsalamat.com

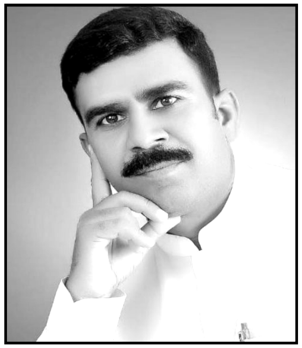

تعارف

ناَلو:۔ محمد رمضان

ادبي نالو:۔ فقير قليو

والد جو نالو:۔ علي بخش

ذات:۔ قليو

ڄمڻ جي تاريخ:۔10 فيبروري 1978ع

ڄمڻ جو هنڌ:۔ ڳوٺ وڏيرو الهڏنو قليو نزديڪ ريڙهي بهارو تعلقو گمبٽ ضلعو خيرپور ميرس.

تعليم:۔ ايم. اي

ڪرت:۔سرڪاري ملازم

لکڻ جي شروعات:۔ 1990ع

لکيل صنفون:۔ غزل، گيت، ڪافيون وغيره

ڇپيل مواد:۔ ”لڙڪ مرڪ زندگي“ (شاعري)

اڻ ڇپيل مواد:۔ ٻن ڪتابن جيترو

موبائيل نمبر:۔ 0308_3684727

ايڊريس:۔ ميمڻ محلا لقمان تعلقو۽ ضلعو خيرپور ميرس

غزل

هيڪل ڪري ويا هن منهنجا پرين الئي ڇو؟
مون- ڪان پري ٿيا هن منهنجا پرين الئي ڇو؟
بي رنگ لڳن شامون محبوب جي بنان،
وڃي ڏور هو رهيا هن منهنجا پرين الئي ڇو؟
گذري ويون بهارون ان آس تي ڪي ئي،
اڃان ڪو ن هو وريا هن منهنجا پرين الئي ڇو؟
جهوري ٿي جيء ڪي پئي هاٺي ته هيء جدائي،
آيا جو ڏينهن ڏکيا هن منهنجا پرين الئي ڇو؟
ويران ڪيئون ويڙهو دل جو ”فقير قليا“،
ڪيڏا نه بي ڇيا هن منهنجا پرين الئي ڇو؟

***

غزل

حسينن جي مک تي هي نقابڙا،
سونهن تن ڪي ڪيڏا ٿا حجابڙا.
جن جي لفظن ۾ هن مناڻ مٺين،
منا منا ڏين ٿا هو عذابڙا.
دل بدلي ڪن دل جو هو سودو،
محبت ۾ ڪيڏا ٿا ڪن حسابڙا.
چنڊ جهڙا چهرا هاءِ چمڪندڙ
پکيڙن خوشبو جيئن گلابڙا.
”فقير قليي“ جهڙا بي ڦٽڪي پيا،
ڪسي حسن آڏو ٿيا ڪبابڙا.

***

غزل

گهڙيءَ گهڙيءَ جا گهاءَ نہ ڏي من،
سڪ بدلي سوداءَ نہ ڏي من.
ڪهڙا ڳٽي هي ڪهڙا ڳٽجن،
اڻ ڳٽيا ايذاءَ نہ ڏي من.
اکڙيون روئڻ ڪان نہ رهن ٽيون،
ڳوڙهن جا درياءَ نہ ڏي من.
آويءَ جيان آڙاهہ اندر ۾،
درد گهرا داناءَ نہ ڏي من.
ٻاهران منٺڙا ٻولي اندر ٻي،
پل پل جا پڇتاءَ نہ ڏي من.
ڏکڙن جا ڪي ”فقير ڦليا“،
سمنڊ جيڏا ڦهلاءَ نہ ڏي من.

نظم

رستي جو پٿر سمجهي الا،
هر ڪنهن آهي ٺڪرايو
رحم نہ ڪنهن کي آيو.

جنهن کي مليو جتان داءُ آ،
تنهن ٺئي ڏنو ايذاءُ آ،
رستي جو پٿر............

جيءَ منهنجي ۾ جهاتي پرين،
تو تہ ڪڏهن نہ پاتي پرين،
رستي جو پٿر............

وک وک تي نفرت ملي،
”فقير ڦليا“ نہ محبت ملي،
رستي جو پٿر............

ڪافي

دل چري منهنجي ڪا ڳالهہ سمجهين ئي نہ ٿي،
حسن وارن ڪان بچ پر مڙئين ئي نہ ٿي.

دوکيباز اٿئي ماڻهو باز اٿئي،
دل ڦري پوءِ ڪندا نخرا ناز اٿئي،
منهنجي ڪائي نصيحت مڃئين ئي نہ ٿي.

خواب چور ٿيندئي سڪ سور ٿيندئي،
گهاوَ گهرا وڏي ناسور ٿيندئي،
سوچي سمجهي قدم چو کڻين ئي نہ ٿي.

خوشيون کسجي ويندئي دنيا لٽجي ويندئي،
مرين ٿي جنهن لئي سي ئي متجي ويندئي،
تون صلاح ڪنهن جي چو وٺئين ئي نہ ٿي.

مَج ”فقير ڦليي“ جو چوڻ دل چري،
نہ تہ قسم سَئون ويندينءَ مفت مري،
پنهنجي ضد تان چو پلا لهئين ئي نہ ٿي.

❊❊❊

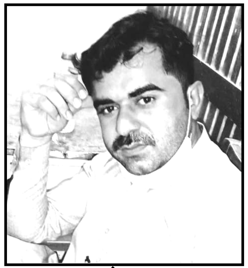

تعارف

نـالو:ـ امجد علي
ذات:ـ هيسباڻي
ادبي نالو:ـ همدرد هيسباڻي
جنم جي تاريخ:ـ 2 اپريل 1996ع
تعليم:ـ بي اي سي
ڪرت:ـ ميل نرس
شاعريءَ جي شروعات:ـ 2007ع کان
ڇپيل مواد:ـ مختلف اخبارن ۽ رسالن ۾
ايڊريس:ـ ڳوٺ نور الله هيسباڻي تعلقو ڏوڪري ضلعو لاڙڪاڻو
موبائيل نمبر:ـ 03015162221

غزل

پنهنجي ابي امان جو فرمان تي رهان ٿو
انسانيت جي خاطر انسان تي رهان ٿو.
هرڪو چوي ٿو ڏوهي آ ڏوھ منهنجو ڪهڙو،
سچ ٿو لکي لکان مان سچدان تي رهان ٿو.
بي سمجھ بي حيا سڀ مونکي ڏئن ٿا هڪلون،
تن کان ٻچان نٿو مان سلطان تي رهان ٿو.
جڳ جڳ جئي هي سنڌڙي اجرڪ ۽ ٽوپي پٽڪو
ڌرتي جو مان گداگر گلدان تي رهان ٿو.
ظالم خلاف ٽيندس مان ساٿ سچ جو ڏيندس،
مظلوم قوم جو بس ارمان تي رهان ٿو.
ڪلمو درود منهنجو طاقت رکي ٿي تسبيح،
هي عشق آ الستي ايمان تي رهان ٿو.
همدرد هيسباڻي ٽيندو مثال قائم،
"امجد" مان هڪ مسافر پروان تي رهان ٿو.

غزل

توکي حجاب آهي منهن تي نقاب آهي،
منهنجو به عشق توسان بس بي حساب آهي.
ٽڪجي نٽي نظر هي توڙي منا ڏسان ٿو
سمجهان ٿو ناز نخرا ڇڻ ڪو نواب آهي.
مرڪين ته گل ٽڙن ٿا مهڪي فضا پوي ٿي،
مان بندگي ٿو پايان اهڙو ثواب آهي.
وڻ تي پکي پڳا هن پرجي ويا آکيرا،
هپڪار جو آ هوڪو ٽيٽو خطاب آهي.
رخسار تي ڪي ڪارا تو وار بس ڇڏيا آهن،
قاتل وري پيو تنهنجي اکڙين جو تاب آهي.
منهنجي آ خوش نصيبي محبوب تون ملي وئين،
معصوم تنهنجو چهرو بس گل گلاب آهي.
"امجد" مان گيت سارا توتي غزل لکان ٿو
لکٽو ڪو "هيسباڻي" مونکي ڪتاب آهي.

غزل

مزدور جي پگهر مان مردار ٿو ڪمائي،
ظالم وڏيرو وهشي ڪمدار ٿو ڪمائي.
ڦٽڪي غريب تڙپي هت ٿو اٿي لٽي لاءِ،
گرمي هجي يا سردي پوتار ٿو ڪمائي.
توکون رڳو ٺٺوليون تنقيد به اسان تي!
باقي انا پرستو ڪردار ٿو ڪمائي.
شاعر اديب سارا جوڙي ٿا لفظ جوڙن،
محنت انهن جي آپر فنڪار ٿو ڪمائي.
تصوير روز جنهن جي ڇپجي ٿي ڪاڳرن ۾،
اخبار مان به سوئي زردار ٿو ڪمائي.
مسڪين ٿو لڇي بس ڪجھ به نٿو ڪڇي بس،
انسانيت لڄائي سردار ٿو ڪمائي.
"امجد" ڏسان ٿو جڳ ۾ هيڪل تي "هيسباڻي"،
همدرد هت پرو بس پرڪار ٿو ڪمائي.

غزل

دردن سان دل لڳائي پنهنجن کي آزمايم،
جيون سچو جلائي پنهنجن کي آزمايم.
سُک ۾ آ هرڪو ساٿي ڏک ۾ رهيس اڪيلو،
بس پاڻ کي ڦرائي پنهنجن کي آزمايم.
منهنجا خواب سارا اکڙين ۾ لاپتا هن،
لڙڪن کي بس لڪائي پنهنجن کي آزمايم.
ڳولهي نصيب آخر ٿڪجي پيس مان پنهنجا،
هٿ پير چيچلائي پنهنجن کي آزمايم.
ڪو قيد آ ڪري ويو مجبور زندگي کي،
زندان گهر ٻڌائي پنهنجن کي آزمايم.
هن عشق جي خبر ڪا مونکي پوي نٿي پر،
اڄ روح کي رولائي پنهنجن کي آزمايم.
”امجد“ کي هيسباٽي سمجهي سگهيو نہ ڪوئي،
وک وک تي ڏک پرائي پنهنجن کي آزمايم.

غزل

ڪٿ گفتگو ڏسان ٿو ڪو خيال ۾ گم،
جنهن وٽ جواب ناهي سو آ سوال ۾ گم.
سنگت رهي بہ ناهي سر گهور ڪرڻ واري،
آ دوستي اڄوڪي دولت دلال ۾ گم.
ناهي عروج منهنجو آهيان مان غمزدا بس،
منهنجي حيات ساري آهي زوال ۾ گم.
پوکي ٿو ڪٽڪ ساريون هاري جو حال ساڳيو،
سارو اناج ٿي ويو جڻ آ پلال ۾ گم.
پهچي ويو ڊسمبر ۽ جنوري وريو آ،
هي سال ويو گذري آهيان مان سال ۾ گم.
حالات تي لکان ٿو حالات کان ٿي باغي،
آهي نہ ڪير ڪنهن جو هرڪو حوال ۾ گم.
بس لڙڪ هيسباٽي اکڙين منجهان وهن ٿا،
”امجد“ مان هيل آهيان پنهنجي ئي حال ۾ گم.

books.sindhsalamat.com

غزل

سج چنڊ ۽ ستارا قدرت عطا ڪيا هن،
سهڻا سنا نظارا قدرت عطا ڪيا هن.
بس پوک پوکجي ٿي ڪيڙي خدا جي ڌرتي،
ٻنيون ۽ کيت سارا قدرت عطا ڪيا هن.
وڻ وڻ قطار ٽالهيون گلڙا گلاب جهڙا،
مهڪن ٿا جي ڪنارا قدرت عطا ڪيا هن.
مرڪي ٿو ديس منهنجو هلڪي هوا لڳي ٿي،
سپ روڊ رستا چارا قدرت عطا ڪيا هن.
سادي ڏٺي طبيعت سادا ڏٺا مون ماڻهون،
منڙا سنا سچارا قدرت عطا ڪيا هن.
پاڻي ۽ باهه جهڙي نعمت خدا آ خلقي،
جيئڻ جا ڪي سهارا قدرت عطا ڪيا هن.
راضي رضا ۾ آهيون رب پاڪ جو شڪر آ،
چاهت ۽ چاهه وارا قدرت عطا ڪيا هن.
”امجد“ ادب ٿو چاڙهان ڪنهن تي لکي لکان مان،
پورا اچا ۽ ڪارا قدرت عطا ڪيا هن.

غزل

ظلمت خلاف هاڻي ڪو انقلاب ٿيندو،
جيڪي مرن ڪسن ٿا تن جو حساب ٿيندو.
هن ديس جا هي مارو ناهن نڌڪا سائين،
هر ماءُ جي تہ پٽ جو پورو خواب ٿيندو.
مان موت کان ڊڄان چو آ موت بہ تہ برحق،
ماريو وڃان جي سچ تي مونکي ثواب ٿيندو.
ڌرتي جي عشق ۾ ڪي زنده ضمير ٿيندا،
اجرڪ وجهي ڪلهي ۾ هرڪو نواب ٿيندو.
ڪرڻو نہ ٿاهه آهي غيرت جي معاملي ۾،
بي غيرتن جو آخر منهن بي نقاب ٿيندو.
آزاد نيٺ ٿيندي منهنجي بہ سنڌ ساري،
جذبا جوان پو ٿيندا اهڙو خطاب ٿيندو.
همدرد هيسباٽي همدرد ٿي جي آيو،
”امجد“ ڪري ڪشالا ڳاڙهو گلاب ٿيندو.

sindhsalamat.com

تعارف

مڪمل نالو:_ ارشاد علي لورڙ

ادبي نالو:_ ساقي ارشاد لورڙ

پيءُ جو نالو:_ محمد عرس لورڙ

ڄمر جي تاريخ:_ 02 فيبروري 1993ع

ڄمر جو هنڌ:_ ڳوٺ سومر لورڙ

تعليم:_ بي ايس سي گريجوئيٽ

ملازمت:_ سپروائيزر ڪٽنگ ڊپارٽمينٽ ان لڪي ٽيڪسٽائلمز 4 ڪراچي سنڌ

لکڻ جي شروعات:_ 2003ع کان

ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:_ من جي مانڊاڻ کي پني جي سيني تي اتاريندي من ۾ عجب سڪون ملندو هو ان سڪون جي اهڙي ته عادت پئجي وئي جو خبر ئي نه پئي ته من ڪهڙي وقت ان جو عادي ٿي ويو.

لکڻ جون صنفون:_ غزل ، نظم ، وائي بيت ، نثري ٽڪرا ۽ ڪهاڻيون مضمون ڪالم وغيره نظم نثر جون تقريبن صنفن تي طبع آزمائي ڪري چڪو آهيان .

ڇپيل مواد:_ تعميرِ سنڌ اخبار ، وائيس آف سنڌ ميگزين ، هزار داستان ، عبرت ميگزين ، نئين آس ميگزين ، ڪاوش ، خبرون ،فاسٽ ٽائم ۾ ڇپيا .

رابطو نمبر:_ 03002586897

ڏس پتو:_ House No #03 Block C_3 Sindhi Jamat Co_operative Housing Society Phase 2 Main National Highway Opposite Lucky Textile Mills 4 Bin Qasim Karachi Sindh

غزل

سُکي سنسار جي سهڻي، لڳي ميهار جي سهڻي،
عجب آلاپ آلاپي پَرِينِ جي پارَ جي سهڻي.
نکي مون هيل تائين ڪا، انهي جي ميل تائين ڪا،
ڏٺي هئي گل گلابيءَ جيئن بنا سينگار جي سهڻي.
ريجهائي ٿي ڪلائي ٿي، اسانجي روح روڳيءَ کي،
اسان لئه پاڪ قلمو آ چمن چوءُيارَ جي سهڻي.
انڌاريءَ رات ۾ روشن ڪيا جنهن آس جا ڏيئا،
مٽايو جنهن اداسين کي نراسين کي عجب اونتار جي سهڻي.
نماشا نيڻ آلن کي اگهيو پنهنجي پلوءَ سان جنهن،
نکي ٻوڙي نکي ٻڏندي اهائي تارَ جي سهڻي.
اسانجو حال پيو "ساقي" اصل احوال پيو "ساقي"،
اسانجي جيءَ جي جانا گل و گلزار جي سهڻي.

غزل

اها ڇا خود ڪشي ناهين پريا هر رات ۾ سڏڪا،
ڪري ٿي آتما دانهون پري ٿي سانت ۾ سڏڪا.
مٿي محفل خيالن جي چڙي جڻ جنگ سوالن جي،
سوالن جي جوابن ۾ پريم پريات ۾ سڏڪا.
هوا جو ويس ڦاڙين ٿا، هوا جو ماس روڙين ٿا،
ڏسي وحشت ، ٿيم باغي ٻڏي محلات ۾ سڏڪا.
سُکي هن ڏيهه ڏاتر جي، ڏکن جو ويس ويڙهيو آ،
نکي سهرا خوشيون هتڙي پرينِ هر باتِ ۾ سڏڪا.
ندورو نيهه اهڙو هو خيالن کي منجهايو جنهن،
پڪاري پيار پنهنجي کي، پريان اڏراتِ ۾ سڏڪا.
سنجها جي شام ساري ٿي، اڇي ڪا تاتِ واري ٿي،
لڪان پو ڊائري کولي، ٻڏي حالات ۾ سڏڪا.
مئي خانو نه "ساقي" هو سڄو عالم سلاڙيل هو
ٿئي حيرت، عجب الڪا، هيا هر ذات ۾ سڏڪا.

غزل

اڙرات اونڌاريءَ کان سڪرات ۾ سوليءَ کان،
جنهن ڪونَ ڪيٻايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
مجبور تتـي تائي، جنهن چيـن وڃائي پـي،
مانيءَ کي ڪمايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
رت نير وهائي پـــــي، هر خواب سهائي پيي،
ڌرتيءَ کـــي سجايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
محلات بڻائي ٿو، هڪ نان جـي قيمت تي،
جنهن ڏينهن کپايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
اڄُ سيٺ برابر پر، جنهن خـــون ملائي پيي،
اڄُ سيٺ بڻايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
پر چار ڪيان کهڙي غم نام حقيقت کان،
جنهن ساهُ وڃايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
هڪ پور نہ آهي ڪو سوءَ پور پيا جاڳي،
جنهن روح ريجهايو آ، مزدور ۾ هاري آ.
پورهيت تہ خدا جو دوست آهي سڄڻ ”ساقي“،
ربَ پاڻ تہ فرمايو آ، مزدور ۾ هاري آ.

غزل

مايوس سڄو عالم وشواس اڏامي ٿو
اڄ قياس اڏاڻو ٿي احساس اڏامي ٿو.
هر رات انڌاريءَ ۾ هر سوچ لتاڙي وئي،
ويران سڄي دنيا حيراس اڏامي ٿو.
چڏ گيت غزل وايون هي خوف ۾ لاشا ڏس!
آزاد هوائن ۾ رت ماس اڏامي ٿو.
اڄ خواب ڪٽي يادون اکڙين کي سمهاري ويون،
هو پيار پريو لمحو سو واس اڏامي ٿو.
هر وار حويليءَ ۾ ٿي قيد حوا آهي،
آدم نہ رهيو آدم ٿي خاص اڏامي ٿو.
هن چيٺ جي اکڙين مان چو لڙڪ لڙيا ”ساقي“؟
”مجبور اعيامن کان ٿي ناس اڏامي ٿو“.

books.sindhsalamat.com

غزل

ستارن ئي سمجهي ستارن جي ٻولي،
اسان ڪين سمجهي اشارن جي ٻولي.
اڪيلي گذاري سيارا چڏياسي،
اسان ڪين سمجهي سهارن جي ٻولي.
ويا چيٺ ساڙي بهارون برهہ ۾،
اسان ڪين سمجهي پيارن جي ٻولي.
ٿيا خواب چارا ويڳاڻا اماڻا،
اسان ڪين سمجهي ڪا چارن جي ٻولي.
عجب آب هاڻيون ندوريون اکيون هي،
بنا نور جي چا؟ نهارن جي ٻولي.
نہ الفت نہ چاهت نڪي ساٿ ساٿي،
اسين ڪيئن ڄاڻو بهارن جي ٻولي.
وسيا ڪين”ساقي“ ڪڪر پيار جا هت،
رهياسين اجارا اجارن جي ٻولي.

غزل

هيءَ حياتي ڪـٽي ڪير توبن رهي،
سار پئي ٿي سٺـي ڪير توبن رهي.
وارَ پئي ٿي وٺي مونکي ڏسندي رهي،
ديد تنهنجـــي هٺي ڪير توبن رهي.
سادگي بندگي تو ۾ رب آ رکي،
راهَ توکان مٺي ڪير تـــو بن رهي.
غير جو پيار پيي نانگ تي پيــــر آ،
پاڙ وينو پٽي ڪير توبن رهي.
ناز تنهنجا حسـين دل سان وينا کهن،
ويس پل پل مٽـــي ڪير توبن رهي.
پيار ”ساقي“ ڪيو ان ۾ ماني چڏي،
ڪيئن طاقت وٺي ڪير توبن رهي.

sindhsalamat.com

تعارف

مڪمل نالو:۔ عبدالباسط سومرو
ادبي نالو:۔ عبد
پيءُ جو نالو:۔ خادم حسين سومرو
جنم جي تاريخ:۔ 2 فيبروري 1999ع
جنم جو هنڌ:۔ محراب پور
تعليم:۔ ايم اي سنڌي
ملازمت:۔ استاد
لکڻ جي شروعات:۔ 2020ع
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:۔ ننڍپڻ کان شاعري ڪرڻ جو شوق هيو
لکيل صنفون:۔ غزل
رابطو نمبر:۔ 0305_2421009
ڏس پتو:۔ تعلقو محرابپور ضلعو نوشهروفيروز

books.sindhsalamat.com

غزل

خيالن جي ندي وهي ٿي سمنڊ اداس آهي،
هڪ ٻيڙي ٻڏي ٿي ٻيو لباس پاتل تاس آهي.
ٽورو ئي مگر مونکي ساڳيو ٿو گهرجي،
جوڀن جو تو وٽ ٻيو جيڪو الماس آهي.
گجگوڙ ڪري وسي ٿو بهار جو مينهن آهي،
پيار تنهنجو پرين مون لاءِ ته خاص آهي.
هڪ ڪٽي وسي پئي جسم منهنجي تي،
پيار ڪندي ڳچ ڇاتي جو ڪيڏو طاس آهي.
پيار کي پري وڃ جسم منهنجي ۾ ”باسط“،
ٽورو ڏس ته ڇڻ هي ٻيو خالي گلاس آهي.

***

غزل

رُت ڪا به ناهي هوندي پيار جي ڪرڻ لاءِ،
هڪ ڳاله هوندي آهي اقرار جي ڪرڻ لاءِ.
سرڪ ٽا پريون، هن مرڪ جي ڪري،
مڌ مست آهي دل ديدار جي ڪرڻ لاءِ،
هن عشق مورچي ۾ ڪوئل جو پڙلاءُ آهي،
هڪ گل انتظاري- ڦولار جي ڪرڻ لاءِ.
ڪو لوپ ۾ فصل هو ڪو اڃا هو ڪول،
رکي ڪو دام ويو- دل ڀالار جي ڪرڻ لاءِ.

***

sindhsalamat.com

غزل

حياتي ۾ وسرام ڪاٿي آ؟
جدائي ۾ جام ڪاٿي آ؟
پيار جو آ ميڪدو خالي،
ساقي ۾ رهيو بام ڪاٿي آ؟
سِڪ ۾ رهي ٿي دلڙي سدا،
دلاور ۾ دل جو نام ڪاٿي آ؟
عشق ٿو روز پيو ڪسجي،
محبت ۾ ساڳيو پيام ڪاٿي آ؟

***

غزل

جيون سارو بهار آهي،
ڪنهن لئه ته چار آهي.
پيار کان بغير هوندو،
چڻ ته ڪو بخار آهي.
رم جهم ٿي پوي ٿو
زم زم سندو نار آهي.
جو نه سمجهي پيار کي،
پڪ سمجهو بيزار آهي.
گل ته هڪ جهڙا ناهن،
ڪو ڪو خوشبودار آهي.
جيون کي جو سمجهي ٿو،
پيار ان جو دربار آهي.
نظر کي جو نه سمجهي ٿو
ڪندو نه هو اظهار آهي.
جنهن وٽ پيار جو قدر آ،
حُسن تنهن جو بازار آهي.
پيار جو جيڪو غدار هجي،
سو جيون جو گنهگار آهي.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

مڏ ڏيو ڪو ڪٽي پروڪو
زندگيءَ آ مڙئي جهوڪو.
متان موت آجيان ڪري،
ڪنهن شامَ هلون لوڪو.
نيڻ ها بس هن لاءِ مانڊان،
پر هو تصور بٽيو اڙوڪو.
رات ڪاري ۽ برفباري،
هو نه هو بس هيو ڪوڪو.

***

غزل

ميڪدي ڏي وني آئي اداسي،
مونکي سرڪ ڏيکاري شناسي.
هن جي چپن جي چانڊاڻ ٿي ماري،
جنهن جي چڪر ۾ وڃان ٿو ڦاسي.
ورڻ چاتي، رکي هن جڻ آهي ڪاٿي،
دلڪش هو مگر ڪري ٿي مواسي.
نقش ۾ خيال جبلن جون چوٽيون،
ڏسڻ سان ئي، روح رهي ٿو تاسي.

***

sindhsalamat.com

غزل

تو سان گذاريل ڏينهنڙا صديون ٿيون لڳن،
پيار جي آکيري ۾ جڻ ٻاريل ٻتيون ٿيون لڳن.
ڪيو اعتبار تنهنجي وفائن تي آهي،
جفائن کي ڪيو ڏور آ، چاهتون ڇتيون ٿيون لڳن.
تنهنجي پاڙي ۾ روز گذر آ منهنجو جانا،
تو ساڻ گذاريل راتيون، منيون ٿيون لڳن.
وڇوڙي جو پاڇو ڪڏهن ڪونه ٿيندو
دلين ۾ زنده آهي روح، نفرتون ڪڙيون ٿيون لڳن.
تنهنجي اکين جون نظرون منهنجي لئه پيارا،
رات جي سهڻي پهر جا تارا ڳتيون ٿيون لڳن.
سنسان علائقي ۾ ڳجهيون ڪچهريون "باسط"،
رات جي ڪاري لباس ۾، سنيون ٿيون لڳن.

***

غزل

اٽو پيار ته ڏي اظهارُ ته ڪر،
رهجي ويل انتُ جو عارُ ته ڪر،
نم تي جيڪي لکيل هئا نالا،
ٿورو انهن کي تون پالارُ ته ڪر.
ڪا اٽت آڻ دل کي آنند اچي،
گهٽو نه صحيح پيار ته ڪر.
روح وتجڻ لڳو آهي منهنجو
سيگهه ۾ تون جانا اقرار ته ڪر.

***

تعارف

مڪمل نالو:_محمد رحيم ڪوسو
ادبي نالو:_ رحيم
پيء جو نالو:_ منگهن خان
ڄم جي تاريخ:_05آگست 1990ع
ڄم جو هنڌ:_پنهون خان ڪوسو ڪوسڪي
تعليم:_ انٽر پاس
ملازمت:_ ذاتي ڪاروبار
لکڻ جي شروعات:_ 2019ع کان لاڳيتو
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:_ دلي خواهش
لکيل صنفون:_ غزل چوسٽا وائي نظم دوها
رابطو نمبر:_0306_3010100
ڏس پتو:_ڳوٺ پنهون خان ڪوسو شهر ڪوسڪي تعلقو ٽنڊو باگو ضلع بدين

غزل

وطن ساڻ هردم وفائون ڪنداسين،
اسان سنڌ توکي دعائون ڪنداسين.
پلي چڏ اسان جون زبانون ڪٽائي،
نہ پنهنجن جون پيارا گلائون ڪنداسين.
وفائي رهي آ سدائين رڳن ۾،
حياتي سدائين سخائون ڪنداسين.
پري تير هڻ تون نشانا بہ ناهي،
مگر ڪين پلجي جفائون ڪنداسين.
ملي ساٿ مونکي اوهانجو او جاني،
گلن جون نڇاور هوائون ڪنداسين.
ڪري تو پڪو هي عزم اڄ "رحيم"،
وٺي حق وطن جا عطائون ڪنداسين.

***

غزل

مونکان جدا ٿيندي نہ ڪر،
پل ۾ خفا ٿيندي نہ ڪر.
دل تي پئي توتي فدا،
ائين بيوفا ٿيندي نہ ڪر.
دل کي گهايو چڏين،
قاتل سفا ائين ٿيندي نہ ڪر.
جڳ اڳ ۾ ئي دشمن اٿي پرين،
قرب ۾ ايذا ايزا ڏيندي نہ ڪر.
هٿ ٻڌي توکي ٿو التجائو "رحيم" ڪري،
دل مٿان زخم تازا ائين ڏيندي نہ ڪر.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

جڏهن کان پرين تو اسان کان ڪنارا ڪيا،
تڏهن کان ويس اسان آهن ڪارا ڪيا.
جفائن جي بدلي پئي وفائون ڏنيوسين،
مگر پوءِ بہ نيڻ منهنجا تو ڏڪارا ڪيا.
بهارن جي موسم پن پن تي ڇٽياهون،
عجب عشق تنهنجي ڪسارا ڪيا.
رڳو دل کي تو دردن جي عنايت ڪئي،
اسان پوءِ بہ غمن تي گذارا ڪيا.
لائي پريت پوءِ جدا تي وئين،
"رحيم" جا چو ساٿ بي سهارا ڪيا.

***

غزل

تاريخ گواه رهجا مظلوم ماريا ويا،
ڏرتي جا دلير پٽ زنده ساڙيا ويا.
غدار هئا جيڪي تن کي مليا تغما،
سنڌو جا محافظ زندان ۾ واڙيا ويا.
سنڌ جي ماڻهن ڪيو ڏوھ پلا ڪهڙو،
تن جي وسيلن تي قابض تي ڏاريا ويا.
پاڻي ڳنڍيي لاءِ تڙپون لڇون پيا،
اسان جا ڪيت ٻنيون ٻارا پيلاڙيا ويا.
هي وقت آ رڳو فريب ٺڳي جو،
چون سچ "رحيم" سي ڏڪاريا ويا.

***

sindhsalamat.com

غزل

چا ڪجي باوفا بيوفا ٿي پيو،
همنوا اوچتو اڄ جدا ٿي پيو.
دل لڳي جي سزا چا ته پوڳي اٿم،
پوءِ بي جان من آ خفا ٿي پيو.
آس جنهن جي اٿم سو نه آيو وري،
غير جو ئي اهو دلربا ٿي پيو.
تو چنڊ جو اجائي ڪرين ضد پرين،
هي رسڻ تنهنجو ير بي وجا ٿي پيو.
دل فدا جنهن مٿان هر گهڙي پئي ٿئي،
هاءِ سو بي رحم چو خدا ٿي پيو.
هٿ ٻڌي ڪيڏيون "رحيم" التجائون ڪيون،
بي سبب ئي پرين الوداع ٿي پيو.

***

غزل

اکيون ڪري رت ويو آهين،
وجهي اندر ۾ ڦٽ ويو آهين.
ڏئي قاتل وڇوڙا ٿيئن پري دلبر،
اجان ڪهڙي ڪري گهٽ ويو آهين.
سڏي توکي هنجون پيو هاريان،
الائي ڪهڙي پرين پٽ ويو آهين.
تڪيان ٿو روز راهون "رحيم"،
خوشيون ڪري چٽ ويو آهين.

***

گيڙو رنگ شاعري

غزل

آهيان ٿيو ديوانو هڪ يار جي ئي خاطر،
سوين ڏک پرائيم هڪ پيار جي ئي خاطر.
چا حسن و ادا جلون جي جادوگري هئي،
دنيا سان ڦٽائيم هڪ دلدار جي ئي خاطر.
چا گلبدن جي بيهڪ ڪاريهر زلف ڪارا،
دلڙي پنهنجي ڦرايم هڪ گلزار جي ئي خاطر.
نيڻن ۾ جادو هو ڪو تڏهن ڪلي پيس مان،
سک چين گوايم هڪ سنسار جي ئي خاطر.
من جي مندر ۾ گهنڊ لڳا هن جي يادن جا،
ٿي پاڳل پيم هڪ گفتار جي ئي خاطر.
ڪيڏو نه بيوس ٿي آهي رنو هي "ڪوسو"،
ها!"رحيم"سپ وڃايم هڪ سار جي ئي خاطر.

***

غزل

ڪري يار دوريون لڏي ويو هليو،
پرين پيار منهنجو ٽڏي ويو هليو.
وريا درد دل ۾ ولهارون ڪري هن،
غمن ۾ اسان کي گڏي ويو هليو.
ڪيائين پئي واعدا وفائن جا مونسان،
سڄڻ ساٿ اڌ ۾ ڇڏي ويو هليو.
ڪري ياد ماضي روئان ٿو "رحيم"،
غمن من ۾ گهرڙا اڏي ويو هليو.

***

تعارف

نالو:ــ بلاول
ادبي نالو:ــ ساگر بلاول
شهر:ــنوابشاهه
موبائيل. 03483250861

نظم

جوان هُوءَ جام جهڙي هئي
ٽڏيري شام جهڙي هئي
جڏهن ناڪي منجهان گذري
اچانڪ نيڻ ويا ٽڪري
چپن تي مرڪ آٽي هن
اسان جي دل کسي ورتي
هئي صورت ائين جنهن جي
هجي جڻ سنڌ جي ڌرتي
هجي جڻ سنڌ جو نقشو
وڏي وئي رش رڪشن جي
چڙهي پو سيٽ تي ويٺي
هلي وئي گول چڪري ڏي
سڳين جا اگهه پڇندي هو

جڏهن پوتي ورائي پئي
سمورو شهر گهائي پئي
الا هئي چوڪري اهڙي،
جڏهن نظرون ملائي پئي
اسان جي گهور گهائي پئي
صدين جا سور لاهي پئي
ڪري دل هيءَ چلو "ساگر"،
وچين آگر ۾ پائي پئي
اسان کي انتظاريءَ ۾
ڇڏي وئي بيقراريءَ ۾
اها مورت جيان صورت
سراپا سنڌ جهڙي هئي
اسان کی جند جهڙي هئی

books.sindhsalamat.com

غزل

جنهن سان تنهن سان پيار ڪري هوءِ،
خود کي پئي ٿي خوار ڪري هوءِ.
جوين وس ۾ ناهي رهندو
ڪيڏي پل ته سنپار ڪري هوءِ.
سڏبي هئي واتوڙي هي دل،
ويٺي آ ماٺار ڪري هوءِ.
جوين هن کي سيڪاريو آ،
نيڻن سان پئي مار ڪري هوءِ.
پنڌ پهڻ تي ويندو آهيان،
ويندي آ لاچار ڪري هوءِ.
"ساگر" تنها رهجي ويو آ،
ڪنهن جي وئي آڌار ڪري هوءِ.

***

غزل

سوا تو ڦڪو آ پهر زندگي جو
ڏنو تو پيري زهر زندگي جو.
جڏهن تون وڇڙي وئين زندگي کان،
تڏهن کان آ اجڙيو شهر زندگي جو.
رهيو تون نه آهين هينئر زندگي ۾،
ختم ٿي ويو آ اثر زندگي جو.
نه منزل جو رستو ملي ٿو ڪو مونکي،
بيهي جڻ ويو آ سفر زندگي جو.
اڪيلو اڪيلو ڏڳن ۾ رهان ٿو
نه آ هاڻ ڪو همسفر زندگي جو.
رڳو هاڻ "ساگر" کي الڪن آ گهيريو،
ڏکيو هاڻ آهي گذر زندگي جو.

***

sindhsalamat.com

غزل

شل وڃي گذري سڄي ھي زندگاني پيار ۾،
نفرتن کي مات ڏي شل ھي جواني پيار ۾.
ڪينو ڪاوڙ ڪين نھڪي سونھن جي سنسار ۾،
پرت واري ريت پياري رت سھاني پيار ۾.
توسان جڏھين چاھ جڙيو من اندر ويساھ جو،
سار تنھنجي ڪيسين ڦيري دل ديواني پيار ۾.
ھار ٻانھن جو ٻڌائي چپ چپڙن تي رکي،
يار ڪان سھڻي ملي نادر نشاني پيار ۾.
ختم ڪر ھاٽي رساما قرب ڏي ساڳيو وري،
ايئن نہ ٿيندو آھي ”ساگر“ منھنجا جاني پيار ۾.

***

غزل

رات ننڊي آ نينهُن وڏو آ،
نينھن ٻڌايو ڏينهُن وڏو آ.
پانڌيئڙن جو پنڌ پرانھون،
ڪاڙھو ڪاڙھي ڏينهُن وڏو آ.
ڪيئن ٻُڌايان دل جون ڳالھيون،
سُونھن جو ناتو ڪيئن وڏو آ.
ساٿي ھاٽي سار لھي وڃ،
جُھور جُڳھو ۽ مينهُن وڏو آ.
ساگر کي ڪو روڪي يارو ،
عشق آڙانگو شينهُن وڏو آ.

***

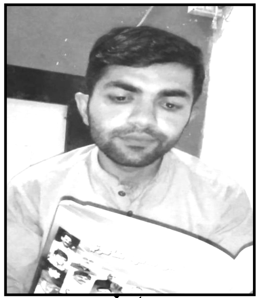

تعارف

نالو:- ديدار علي پٽو
ادبي نالو:- ديدار ”فلڪ“ پٽو
والد جو نالو:- نجم الدين پٽو
ذات:- پٽو
جنم جي تاريخ:- 7 مارچ 1998ع
جنم جو ھنڌ:- پٽا محلا (ڪنڊڪوٽ)
تعليم: :- B.S.C
ڪرت:- ليبارٽري
لکڻ جي شروعات:- 2017ع
پسند جو ڪتاب:- پرھ ڦٽي جا پنڌ مرتب: مبين اجڻ
اڻ ڇپيل مواد:- ھڪ ڪتاب جيترو
لکيل صنفون:- غزل، گيت، نعت شريف، نظم، چوسٽا، ھائيڪا
موبائيل نمبر:- 0336-3828533
ايڊريس:- پٽا محلا (ڪنڊڪوٽ)

غزل

منھنجو ناھي تن سان واسطو
ڌرتي جي دشمن سان واسطو!!
سنڌ پٽي ھن چڙيا ساڙي،
ھاٽي رکبو ان سان واسطو!!
ھي سنڌ سڄي گھمي ھاٽي،
رکيو آھي سن سان واسطو!!
"ديـدار" ٻڌي چڙ ڌرتي جو
ناھي ھن غيرن سان واسطو!!

غزل

هِتي ڪو ٻچو آ نہ پو.
ڏُکايَل کي ڏِيو حوصِلو!
صَدين کان ڏُکُ نہ پاٽي مِليو.
اُڃايَل کي ڏِيو حوصِلو!
وَيُس ڀُلجي ڳجي هاڻَ چا.
وِڃايَل کي ڏِيو حوصِلو!
سَتايَل آن سَڄي لوڪُ جو.
سَتايَل کي ڏِيو حوصِلو!
ٽُڪر ماني نَصيب ڪو نہ ٿي
ٻُکايَل کي ڏِيو حوصِلو..!
سُڪي اَڄُ وَڻَ جيان مان وَيُس
سُڪايَل کي ڏِيو حوصِلو!
ٿِيو "دِيدارُ" توهِن دَربَدر.
اُجاڙيَل کي ڏِيو حوصِلو!.

غزل

وَيو ڏِسُ سالُ پورو ٿي،
پِرين هاڻي مِلڻ جي ڳَر..!!
حَياتي تي نہ ڀروسو آ،
سَڄڻ سائِين اَچڻ جي ڳَر..!!
مَٿان ٿُنهنجي ٿِيان قُربان،
اِهو تون اَڄُ چَوَڻ جي ڳَر..!!
لُٽي جو سندُ کي هتري،
ڏَمرَ اُن تي ڪِرڻ جي ڳَر..!!
رُڳو روئان لُڇان ٿو مان،
پِرين ڳَڏجي کِلَڻ جي ڳَر..!!
پُٽو "ديدارُ" تنهنجو آ،
اِهو دِلبَر مَڃڻ جي ڳَر..!!

❊❊❊

گيڙو رنگ شاعري

غزل

مَظلُومُ هِيڻو هاري آهي،
ڇو قيد تو وَٽ ناري آهي.
اِعلانُ هي تو ڇو ڪَيو ظالِم،
مِسڪِينُ نَندِڙي ڪاري آهي.
گندي چون ٿا ويچاري کي،
پر ماءُ ڪي هي پياري آهي.
اِنسانَ جو هِتري قَدُرُ نہ آ،
ڏس نَفرَتُون هت جَاري آهي.
ڦَرٽُوتَ يارَ ڏِسي ماڻُهون جا،
"دِيدارَ" طوبا زاري آهي.

❊❊❊

غزل

لِکَڻ کان پَلو ٿِي پَڙهڻ تون سِکُ،
سَپِني سان چَڱايُون ڪَرڻ تون سِکُ،
ڳَجي بَس عِبادَت خُدا جي هت،
اِها اج نَصِيحَت ڏِيڻ تون سِکُ،
جُدا جو ٿِيا هاڻَ پنهنجا هت،
اُهي اَڄُ تہ رِشتا جُوڙڻ تون سِکُ،
رُسائي وينو آن وَڏا جي تون،
اُتي پيشُ نِوَرَت اَچڻ تون سِکُ،
بُرائي ڳَڍي صافُ مَنُ ڪَر اَدا،
عِزَت قُربَ سان اَڄُ هَلَڻ تون سِکُ.

❊❊❊

تعارف

نالو:-جانب علي
ادبي نالو:-جانب کوسو
پيءُ جو نالو:-حمزو خان کوسو
جنم جي تاريخ:-1982ع
جنم جو هنڌ:-لعل بخش کوسو ڪاڇو
تعليم:-انٽر
ڪرت:- مزدوري
لکڻ جي شروعات:-1998ع
لکيل صنفون:-غزل، وائي،بيت، نظم، ڏيڍ سٽو چوسٽو ترائيل
ڇپيل مواد:سنڌي رسالن ۽ اخبارن ۾
ادبي عهدا خدمتون:-شاخ جوهي سان ميمبر طور خدمتون سرانجام ڏيئي رهيو آهيان
ايڊريس:-پوسٽ آفيس جوهي تعلقہ جوهي ضلع دادو.

books.sindhsalamat.com

غزل

حياتي سور جهڙي آ،
ڇٽيل ڪنهن پور جهڙي آ.
ڏسان ٿو سونهن ڪا اهڙي،
ارم جي حور جهڙي آ.
اسانجي سنڌ اسانجي لئه،
اکين جي نور جهڙي آ.
اسانجي ديس جي غربت،
مٺا ناسور جهڙي آ.
تون "جانب" گل کان وڌ ڪومل،
دنيا تندور جهڙي آ.

***

غزل

جنهن جي گندي ۾ داٽا،
ان جا چريا بہ سياٽا.
توکي پرين جي پارت،
آهي او لاڙڪاٽا.
آ سونهن هن جي مومل،
۽ نيڻ منهنجا راٽا.
هرڪو آ هت سياٽو
آهيون اسان اياٽا.
منجهر سکي رهي آ،
ٽيندا ڏکيا مهاٽا آ.
جوڳين جي جوءِ "جانب"،
پنهنجا ٻٽي تڪاٽا.

***

sindhsalamat.com

غزل

توبہ ڪيون اگر جي،
الله چو ڏمرجي.
جاڳي ملي نہ محبت،
ات پيير ئي نہ ڏرجي.
ذلت جي زندگي کان،
عزت جي موت مرجي.
جنهن ۾ نہ ڳالهہ سنڌجي،
سو شعر ئي نہ سرجي.
جي ساڻ هجي ”جانب“،
ڳٽتين ۾ چا لئہ ڳرجي.

❋❋❋

غزل

بي روزگار ماڻهو
خود کان بيزار ماڻهو.
ماري ڇڏيا غريبي،
ڪيئي هزار ماڻهو.
دنيا جي هن چمن ۾،
ڪي گل ڪي خار ماڻهو.
هوٽل پريل آ هرڪا،
مسجد ۾ چار ماڻهو.
سچ ٿو چوان تہ ”جانب“،
ڪائن ٿا خار ماڻهو.

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

غزل

سخنور جي اگر هوندو،
يقيناً سو امر هوندو.
اسان جي شعر ۾ اڪثر،
آ ڏرتي جو ذڪر هوندو.
اوهانجو ساٿ چا مون سان،
ائين ساري عمر هوندو.
وٺو جي هيل پيي ساڻوڻ،
سڄو خوشحال تر هوندو.
مصرجو ڪوئي پيي ماڻهو
نہ ”جانب“ کان سندر هوندو.

❋❋❋

غزل

ڪوليائين وار خوشبودار،
آئي هبڪار خوشبودار.
گلن ۾ اهڙي ڪٿ خوشبو
آ جهڙو پيار خوشبودار.
ڪري وئي ڪيڏو آ سهٽي،
توکي ميهار خوشبودار.
محبت جي ڪري آهي،
سڄو سنسار خوشبودار.
مٿي آهيان مان ڪاچي جي،
تڏهن هان يار خوشبودار.
وٺي جي واءُ سان آئي،
”جانب“ جي سار خوشبودار.

❋❋

sindhsalamat.com

غزل

وني مند سانوڻي آهي،
رحم ڪاڏو ڏٺي آهي.
امڙ سنڌ آ تڏهن تنهن سان،
محبت يي گهٽي آهي.
هلي ٽا پاڻ پرچايون،
رني جي هوء ڪٽي آهي.
سمحبت ڪر محبت لئہ،
منا دنيا ٻٽي آهي.
پرين ڪي شاعري منهنجي،
ٻڌو آهي وٽي آهي.
جدا "جانب" ٿيڻ ڪان پوء،
زهر زندگي ٻٽي آهي.

***

غزل

ناهيون امير ماڻهو،
آهيون فقير ماڻهو.
تنهنجي لڏي جا ناهيون،
او بي ضمير ماڻهو.
مرڪون ڪسي ڏيئي ويا،
نيڻن ۾ نير ماڻهو.
ذلفن جي ور وڪڙ جا،
آهيون اسير ماڻهو.
ڪي توهه ڪان ڪڙا ۽،
ڪي ڪنڌ ڪير ماڻهو.
"جانب" اسان حسيني،
سچ جا سفير ماڻهو.

***

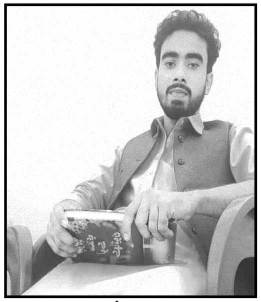

تعارف

مڪمل نالو:-علي وارث شيخ
ادبي نالو:-وارث
پيءُ جو نالو:-بشير احمد شيخ
جمر جي تاريخ:-3 اپريل 2000ع
جمر جو هنڌ:-دونهون ابراهيم شاهه پيرلوء
تعليم:-بي اي
ملازمت:- مزدور ابن مزدور
لکڻ جي شروعات:-2017ع مڪمل شروعات 2020ع
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:- شاعري سان دلچسپي
لکيل صنفون:-نظم،غزل
ڇپيل مواد:- مختلف اخبارن ۽ رسالن ۾
رابطو نمبر:-03113413599

غزل

زندگي وئي ڇڏي قسمون ڪٽي،
ننڍپڻ! جواني جون رسمون ڪٽي.
ڦتل آرام آهي تو بنا،
مان سمهندو آهيان تصويرون ڪٽي.
محبت راس ڪنهن کي ڪين آئي،
هجي عاشق پليء مجنون ڪٽي.
منهنجي راهنِ ۾ بس اندهيرو آ،
منهنجي راهنِ۾ هل جگنون ڪٽي.
ٿيو جئين عشق ڪربلَ ۾ آ ظاهر،
نہ ٿيندو عشق ڪن نسلون ڪٽي.
ڇڏينداسين دنيا تنهنجي چوڻ تي،
نہ ڇڏبي حسن پرستيءَ! هڻ تون زنجيرون ڪٽي.

غزل

ڪٿي صوفي ڪٿي ڪوفي،
ڪٿي ماتم جو ڪهرام.
ڪوئي پوڄي الله کي،
ڪو عيسيٰ ڪوئي رام.
ڪوئي همايتي يزيد جو
ڪنهنجو عليؑ آهي امام.
محبت ڪر مخلوق سان.
اٿئي سڪون ۽ آرام ،
الله آهي ”وارث“ اندر!
پر آهي گمنام!
پيءُ ولايت وارو جام،
تہ رحم ڪرئي رحمان ڪو.

❋❋❋

غزل

روز نئون اَکِن ۾ خواب ڪٽي ايندي آ،
پاڻ گل آ گلاب ڪٽي ايندي آ.
نماٽا نيڻ ۽ نقش نوري،
هر دم هر جاءِ حجاب ڪٽي ايندي آ.
هُنَ جي اچڻ سان ملي ڪائي راحت،
جڻ ڪو هٿن ۾ ثواب ڪٽي ايندي آ!
ڇَنيڍي وارَ ڪارا اڇي اڱڻ منهنجي،
پاٽي نہ وارنِ ۾ سيلاب ڪٽي ايندي آ.
مان پڇندوآنس کهڙو شاعر پسند اٿئي؟
هُوءَ ڇَري ياسمين جو ڪتاب ڪٽي ايندي آ.
اگر جي پئيائي ڪنهن کي چانهہ ”وارث“،
بسڪٽ نہ پر چانهہ سان شراب ڪٽي ايندي آ-

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

غزل

هڪ شخص جو دل تي پهرو آ،
۽ گهاءُ بہ تازو گهرو آ.
آهي رات جو روشن چنڊ جيان،
دل صبح جو روز اندهيرو آ.
بس دل جي هٿان مجبور آهيان،
نہ تہ اندر جو هُو ميرو آ.
اَڻ ڄاڻ آ دنيا داريءَ کان،
پر هر شيءِ ۾ اَڳيرو آ.
ٿا دل ۾ ننڍڙا خواب رهن.
منهنجي دل ڄڻ ڪو آکيرو آ.
پاڻُ اربيو آ هُنَ کي ”وارثَ“،
ٿيو جيون سهٽو سنهرو آ.

❋❋❋

”علم پرايو سنڌ سنواريو“

ٽوپي اجرڪ شان آهي سنڌ جو
هجي غير بہ! مهمان آهي سنڌ جو.
هُجي پِلِ جيءِ تهذيب واري ڪا درتيءَ،
هر ثقافت کان مٿانهون مان آهي سنڌ جو.
هرِ وليءَ آ درس محبت جو ڏنو
ڏيو محبتون! فرمان آهي سنڌ جو.
ٽُرخانُ ارغُونُ اچي عربُ ڪو
هر سنڌي قربان آهي سنڌ جو.
جنهن کئين آ اکِ ميري سنڌ ڏانهن،
ٻڌ ! هر ٻچو بشير خان آهي سنڌ جو.
ٿيو جنم ”وارث“ جو آهي سنڌ ۾،
مون تي بہ احسان آهي سنڌ جو.

❋❋❋

sindhsalamat.com

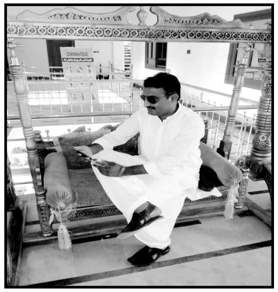

تعارف

مڪمل نالو:_ منور علي پتي

ادبي نالو:_ مير منور علي پتي

پيءُ جو نالو:_ احمدالدين پتي

جنم جي تاريخ:_ 1990/03/01ع

جنم جو هنڌ:_ ڳوٺ محمد ابراهيم پتي

تعليم:_ B.A B.Ed

ملازمت:_ پرائمري استاد

لکڻ جي شروعات:_ 2003ع

ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:_ سچي محبت ۾ ناڪامي

لکيل صنفون:_ گيت ۽ غزل

ڇپيل مواد:_ ڪتاب نيڻ جي ليار ۾ غزل اخبارن ۾

مجتا:_ چوڏهين آگسٽ تي ميزباني ڪرڻ ۽ شاعري ٻڌائڻ

رابطو نمبر:_ 03053100039 _ 03218403786

ڏس پتو:_ ڳوٺ محمد ابراهيم پتي پوسٽ آفيس ٿري ميرواهه تعلقا ٿري ميرواهه ضلعا خيرپور ميرس

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

غزل

اشرف المخلوقات جو درجو ٿئي انسان ٿي،
ڪائين ٿو تون حق غريبن جا حيوان ٿي.
هرپرون ڪنهن کي ايذاء نه ڏي تون هتي،
رت چوسين ٿو غريبن جو صفا مروان ٿي.
عيب ٻين جا ڪيڊي پاڻ کي سمجهي اتم،
ماس هڏن تان رهڙين ٿو هتي شيطان ٿي.
هت ڪپڙن ۾ نٿو تون ماپ جين الائي چو
موت کي وساري ڇڏيئي وڏو بيمان ٿي.
"مير منور" پتي گناهن ۾ هيءَ زندگي گذري،
نٿو ڪرين چڱا ڪم حيف ۽ ارمان ٿي.

***

غزل

رستا راهون نهاريان ٿي پئي،
هرهر توکي ساريان ٿي پئي.
وڇڙڻ ڪانپو بيوس آهيان،
هنجون تولئي هاريان ٿي پئي.
شام صبح آ من ۾ ماتم،
پوء به وعدا پاريان ٿي پئي.
تنهنجا فوٽو سيني لائي،
اندر پنهنجو ٺاريان ٿي پئي.
"مير منور" جيئڻ خاطر،
سهڻن تان سر واريان ٿي پئي.

***

sindhsalamat.com

غزل

پيار پنهنجي جا حوالا ڏيھ ۾ ڏ
خوب خوشيونءِجمالا ڏيھ ۾.
توکي پنهنجو ٻڌائڻ لائي مٿا،
مون ڪيا آهن ڪشالا ڏيھ ۾.
نفرتون پاسي ڪري توکي سڏي،
سجايم محبتن جا ميلا ڏيھ ۾.
عشق جو سجدو ڪيو آهي جنين،
تن ڪيا آهن اجالا ڏيھ ۾.
”مير منور“ ها پٽي تولئي جيئي،
ٿيارنگ محبت جا نرالا ڏيھ ۾.

❋❋❋

غزل

مرڪ منهن تي سجائي جيئنداسين،
ڏک درد سارا لڪائي جيئنداسين.
اسانکان پڇڻ جي خواهش نہ رکجو
خوشيون زماني ۾ ورهائي جيئنداسين.
اندر جي ڪهاڻي اندر منهنجو ڄاڻي،
دردن سان دلڙي لڳائي جيئنداسين.
ڪڏي غير دل مان سچائي سان هلبو
محبت ۾ سرڙو نوائي جيئنداسين.
”مير منور“ دوستي جو پرم آهي تولئي،
پٽي دشمنن سان اکيون ملائي جيئنداسين.

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

غزل امڙ جي شان ۾

ٻيڙا ٿيندا پار امڙ جي دعا سان،
ڪڏهين نہ ٿيندي هار امڙ جي دعا سان.
جيجل جون دعائون آباد رکنديئي،
ايندئي نہ ڏکيو وار امڙ جي دعا سان.
جي اٿئي ماء زنده ڪر ان جي خدمت،
لهندئي سپ سر تان بار امڙ جي دعا سان.
پيرين پئي امڙ کان وٺندو ڪر دعا تون،
لهي ويندئي غم يار امڙ جي دعا سان.
”مير منور“ امڙ جو شان ڳايان،
ٿيا مالڪ جا قرب هزار امڙ جي دعا سان.

❋❋❋

غزل

حسن تنهنجو جمال جانا،
مرڪ تنهجي ڪمال جانا.
ڪيان نيڪي ڪهڙي جڳ ۾،
هلن ٿا تنهنجا مثال جانا.
نيڻ تنهنجا چمڻ ثواب آ،
مٿي منهنجي لئي حلال جان.
سڏن ٿا ماڻهون چريو ديوانو
پڇو نہ ڪڏهين تو حال جانا.
ٿيو ”مير منور“مجبور تولئي،
انهي جو ڪرڪو خيال جانا.

❋❋❋

sindhsalamat.com

غزل

دوست کي پيار جي نگاھ سان ڏسجي،
لالچ لوڀ ماري دلي چاھ سان ڏسجي.
مفاد پرست موقعي پرست کان بچي،
سٺي ماڻھون کي ڀلائيءَ جي راھ سان ڏسجي.
سٺو ٿيڻ لائي سٺو ھلجي زماني سان،
خرابي کي سمجھڻ لئي وڏي اتساھ سان ڏسجي.
پاڻ کي اتم ٿو سمجھي ھرڪوئي،
شرافت کي پرکڻ لئي سچي ويساھ سان ڏسجي.
”مير منور“ دوستن تان جان پيي قربان،
پيتي پيار وارن کي عشق جي نگاھ سان ڏسجي.

***

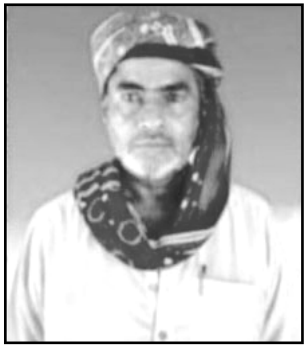

تعارف

مڪمل نالو:۔ اختر نواز مهر عرف بادشاھ مهر
ادبي نالو :۔مهر فقير
پيءُ جو نالو:۔ غلام نبي مهر
جم جي تاريخ:۔ 26 نومبر 1966ع
جم جو هنڌ :۔ڳوٺ ڪاھي تعلقو ڳڙھي ياسين ضلعو شڪارپور سنڌ
تعليم :۔ايم اي ايڪانامڪس
ملازمت :۔سب انسپيڪٽر سنڌ پوليس
لکڻ جي شروعات:۔1986ع
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب :۔عشق
لکيل صنفون:۔ تقريبن سڀ
ڇپيل ڪتاب گڏيل شاعريءَ جا ڪتاب
01 ڪوتائن ڪر موڙيا مرتب حبيب متو 02 اجريل اندر جو عڪس مرتب الفقراء محمد رحيم مهر ۽ ساقي عالم جان ڪنير 03 شهيد روبينہ اچڻ جي خون سان انصاف وارو سوال مرتب مشتاق بخاري ۽ مبين اچڻ
انهيءَ کان علاوه هلال پاڪستان ڪراچي سنڌ آجيان شڪارپور صداقت حيدرآباد ايڪتا چنڊ نيوز هزار داستان حيدرآباد منجھ وقفي وقفي سان لکان پيو باقي ماضيءَ ۾ جاڳو عوامي آواز هلال پاڪستان برسات سنڌ سجاڳ آغاز اردو ڪراچي ۽ پاڪ ڪراچي جنهن ۾ هڪ ڊگهو نظم پيار ٿو ڳهرجي سو لڳاتار 50 ڏينهن شايع ٿيو هيو.
رابطو نمبر:۔ 03003335422
ڏس پتو:۔مهر فقير معرفت پائي خان جنرل ۽ ڪاسميٽڪس پٽائي چونڪ چڪرا ڳوٺ ڪورنگي 01 ڪراچي سنڌ

بهارون سنڌ تي

سدائين رهيون يلغارون سنڌ تي،
اڄ بہ اپيون هن تلوارون سنڌ تي.
ڪيئي ڏاهر ڏيهه ۾ رکوالا سنڌ جا،
بن قاسمي هن للڪارون سنڌ تي.
اڇو ڪريون سرحدن جي حفاظت،
روڪيون غيرن جون قطارون سنڌ تي.
ازل ڪان پيار امن جي هيءِ ڌرتي،
پرديسي پکين جون اڏارون سنڌ تي.
ڪنهن ماءُ نہ ڄڻيو ڪو پٽ آ اهڙو
روڪي سگهي جو بهارون سنڌ تي.
نسل سو ڪري صفا ختم ڇڏبو هاڻ
ناپاڪ جنين جون نهارون سنڌ تي.
گدڙ بگهڙ ڪتا سوئر آزاد گهمن پيا،
ڪن ٿا وري بہ پونڪارون سنڌ تي.
حق پنهنجي نہ پر ڇني هن وٺبا يارو
هڻ پالا وڙهہ پاڪرين پڪارون سنڌ تي.
ڇو ڇا لاءِ لڳا هو غيرن جي پويان،
ڇا دشمن آڻيندا ڪو دارون سنڌ تي.
آ پٽ جي بادشاه ڪئي ڌرتي لاءِ دعا،
سدائين سو رهنديون ملهارون سنڌ تي.
”مهر فقير“ شاعر نہ پر آ سنڌ جو سپاهي،
ڪندو جانيون قربان هزارون سنڌ تي.

❋❋❋

گيت

ڳوڙها

هي ڳوڙها اکين جا سوالي سوالي،
سوا من سکن جي دل خالي خالي.

ٿم ٿم ٿمن ٿا اڇي روڪ پيارا،
سڙيءَ دل کي ساجن ڪپن ٿا سهارا،
جڏيءَ هن سان جانب حالي حوالي.

نشو نينهن جو آ ناهيون من شرابي،
ڪندا عشق آهيون ناهي ٻي خرابي،
پيا سڄون سهڻا محبت جا موالي.

اڇو يا گهرايو اگهايو سوال سائين،
پيار جا پوڄاري هون ثناگر سدائين،
آن تون گل گلابي اسان يار مالهي.

اگهو يار ڳوڙها مرڪي مهر فقير جا،
ڪيو خواب پورا حسن جي اسير جا،
ها ڪيو عشق محبت مثالي مثالي.

❋❋❋

خوشي

وري هن لکيو آ خطڙو خوشيءِ مان،
اچي مل پيارا ٽڪڙو خوشيءِ مان.

وري هن لکيو آ تنهن جو ئي آهيان،
ڪٽي نيڻ نيراني پيو ٿو واجهايان.
وٺي اچ هڪڙو ڏيڙو خوشيءِ مان.

وري هن لکيو آ ڪجان خيال ايندي،
ڏکن ۾ سکن جو ڏجان حال ايندي،
هٽنديسانءِ ها ها پکڙو خوشيءِ مان.

وري هن لکيو آ ڪجهه پيي نه آڻجان،
ها بس مونکي منڙا پري پاڪر پائجان،
چپن سان ملائجان چپڙو خوشيءِ مان.

وري هن لکيو آ تون ”مهر فقير“ آهين،
ها مان حسن آهيان ۾ تون اسير آهين،
رهي سدائين تڙندو گلڙو خوشيءِ مان.

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

وائي

ڳاءِ ڳاءِ راڳي
وائي فقير جي

ڏوران ڏير آيا،
سسئي ڪر سجاڳي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

ساهڙ ساهڙ سانده،
سهڻي تون سپاڳي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

ليلا ڪر حيلا،
ڪپايئه پاڳ پاڳي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

نوري تون نماڻي،
سدا راه ساڳي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

مري مومل ويندءِ،
راڻا وار واڳي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

ٻول ٻول ٻيجل،
هلي ڪنڌ ڪاتي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

ملير مهر ويندس،
جتي مهي ماتي،
ڳاءِ ڳاءِ راڳي وائي فقير جي

sindhsalamat.com

وائي

ڳاءِ ڳاءِ راڳي،
اڄ راڳ اهڙو
اڄ راڳ اهڙو منهنجي يار جهڙو

صنم سونهن سچ آ،
ڪيان بيان ڪهڙو
اڄ راڳ اهڙو منهنجي يار جهڙو

پرين پيارو پيارو
آ محبوبي مکڙو
اڄ راڳ اهڙو منهنجي يار جهڙو

ڏند موتيء داڻا،
وارن وٽونئڙو
اڄ راڳ اهڙو منهنجي يار جهڙو

دوا دارون درمل،
ٿهوڪو ٿهڪڙو
اڄ راڳ اهڙو منهنجي يار جهڙو

محبتي ”مهر فقير“،
جرڪي ٿو جيئڙو
اڄ راڳ اهڙو منهنجي يار جهڙو

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

ٽه سٽا بيت

عورت

اڏ اگهاڙن ارهن کي چوليندي آئي چيچڙي،
حوس پرست هزارين موهيندي آئي چيچڙي،
مرڪندي آئي چيچڙي لڄ شرم حياء سوا.

وٺ اهائي واٽ جتي عزت پردو ادب،
جتي لاٿي جنين پي لڳن تنين کي ڊپ،
حڪم ڏئي ٿو رب پل پل پردي سندو.

ٺه ٺه وڏا ٺهڪار عام خاص آڏو عيان،
لباس هوندي بي لباس چالا ڪين چڱا،
وري ٿي پڇين اجان برائي ڇو بزار ۾.

چوليء پٺيان چولي سانده جيئن سمونڊ،
آگهڙ تنهن جي عورت ڍوري منجهه ڍونڊ،
ڳنڍيون ۾ ڳونڊ پيارا لڳن پردي منجهه.

مسيون مساڳ ڪجل سرما تيل ڦليل سينگار،
سونهن توکي سدائين سندي آقا خاطر اختيار،
چوي ”مهر فقير“ هروار ڪر عمل هاديء حڪم تي.

❊❊❊

sindhsalamat.com

ملان

ملان تو معاشرو ڪيو تعويذن ساڻ تباھ،
نابود ڪيڙء نسل جيئن سڙي سڪو گاھ،
الا مهر اهڙو آڙاھ ساڙيندو توکي سيگهہ ۾.

ملان وانگيان مڪ ڏونديين پيو ڏوني،
ڏاڍا ڦيٽا تعويذ ڪولين پيو ٿو ڀڳوني،
سوئر منجهہ سمونڊ مرين شل مهر چئي.

ملان تون مڪرباز وڪٽين ٿو پيو قرآن،
آيتون عظمت پريون تعويذن منجهہ نادان،
اڙي او انڌا انسان ڪاري نہ ڪر قيامت الا.

ملان ماين سامهون پيو ڪلين ڪري ڪجڪار،
نامحرم تو لاء جيڪي پوء چو اهڙا پرڪار،
هنبوچيون پڻ ٿهڪار نسورا ئي ناجائز هن.

ملان توء من اندر شيطان اڏيو شهر،
لٽين پيو لوپي تون مال ملڪيت زر،
چوي ”فقير مهر“ داخل ٿيندين دوزخ ۾.

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

گيڙو رنگ شاعري

چميون بيت بہ ستا

پري منجهہ پاڪر چمي ڏنائين هڪ،
ٻيلي ڪر ٻڪ عاشق اختر نواز چئي.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين ٻہ،
ڪيس ايئن چيم تہ ٻيلي اجان ٻيون ڏي.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين ٽي،
چيم اجان بہ ڏي اجهي اچ اجايل جي.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين چار،
دلبر سهٽي دلدار سور لاٿا صدين جا.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين پنج،
چيائين فقير گنج چيم اختر آس اٿم.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين ڇهہ،
عورت پائي ڀڳهہ تيئن سجان ساٿ ۾.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين ست،
جيئري مليم جنت محبتي ”مهر فقير“ چئي.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين اٺ،
ٿيا ناھ وڏا نٽ عاشق اختر نواز جا.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين نو،
سرير ملي سنو واھ نصيب ندوري جا.

پري منجهہ پاڪر چميون ڏنائين ڏھ،
ڪئي آس پوري الله محبتي هن مهر جي.

❊❊❊

sindhsalamat.com

تعارف

مڪمل نالو:_غلام عباس المعروف مقيم احمد
ادبي نالو:_وفا غلام عباس
پيءُ جو نالو:_عبدالغفور
ذات :_خاصخيلي
جم جي تاريخ :_ 30 مارچ 1984ع
جم جو هنڌ:_ڳوٺ حاجي عمرالدين خاصخيلي
تعليم:_بي اي
ملازمت:_پنهنجي زمينداري
لکڻ جي شروعات:_ 1998ع
ادب ۾ داخل ٿيڻ جا سبب:_ پنهنجن ڪان باغي ٿي
لکيل صنفون:_ گيت غزل وايون بيت نظم چئوسٽا پنجڪڙا
ڇپيل مواد:_ وايون مهڪيون واٽ تي گڏيل شاعري-اجريل اندر جو عڪس گڏيل شاعري-ميرواهه جا ڏات ڏٺي گڏيل شاعري- ڏيل ڏنگي تي ڏات گڏيل شاعري-موتين مالها گڏيل شاعري-۽ مختلف سنڌي رسالن ۽ اخبارن ۾
ڳايل شاعري:_فائزا علي جي واز ۾، ماجد ڪوڪر، احسان گل لغاري، نياز موراڻي، مرڪ ماروي، ساگر سهيل پتو سٽي ناز، شبانا ڪوئل، عابده بهار، سائره صنم، ساحل خاصخيلي، مير خاصخيلي، شاهد جسڪاڻي، ماسٽر امين لاشاري، عباس چنه، واحد بخش پانيڻ، شرف الدين لغاري، عمران ڏهر.
موبائيل نمبر:_0300_3282593
مڪمل ايڊريس:_تعلقہ نري ميرواهه ضلعہ خيرپور ميرس پوسٽ آفيس نري ميرواهه

books.sindhsalamat.com

غزل

تون هجين گڏ اگر فاصلا ڇا ڪندا،
سازشن جا سيئي مرحلا ڇا ڪندا.
چو پلا ٿا ڏجون شهر پنهنجي اندر،
چلولا آدمي چاڳلا ڇا ڪندا.
فيصلن ڪان اڳي جي گهرن ٿا پڪر،
سي وڏيرا ڏسيو فيصلا ڇا ڪندا.
غور ڪر ڪين تون اهڙي ماڻهن مٿان،
(ڪوڙ تي جن ٻڌا سندرا ڇا ڪندا)
جن ڪي ورثي مليل آ غداري اصل،
سنڌ لئہ سي وڙهي دادلا ڇا ڪندا.
ديس جا وارثو ديس جي لئہ "وفا"،
پاڻ هڪ جي ٿيون گرگلا ڇا ڪندا.

***

غزل

يار ڪان جيئن ڌار ٿياسين،
جڻ تہ چورا پار ٿياسين.
ڪنهنجي لئہ ماکي ۽ مصري،
ڪنهنجي سر تي بار ٿياسين.
سي نيائي ڪو نہ سگهيا،
جن جا پانهن هار ٿياسين.
سوچ ۾ تو لڙڪ هاريان،
ڪيئن ايڏو خوار ٿياسين.
روز جي هر هر مرڻ ڪان،
هڪ دفعو ئي تيار ٿياسين.
نيڪ هو ماضيءَ ۾ پر،
اڄ "وفا" بيڪار ٿياسين.

***

sindhsalamat.com

غزل

اسانجون چو سدائين تون مٺا عيدون وجائين ٿو،
خوشين جي ڏينهن تي چالئہ اسانکي تون پلائين ٿو.
قسم سان تو سوا جانان جياپو جيل ٿو پانيان،
نہ ٿئي احساس ٿيو ويتر اجان ڏکڙا وڌائين ٿو.
اها کهڙي محبت آ انهيءَ کي چا پلا چئجي،
ڇهون ٿي سال ويو آهي نڪي درشن ڪرائين ٿو.
ٻڌو ٿم ڪيترن کان مون پرين هر بار ورجائي،
اها ٿي پڪ وئي مونکي اجان منهنجو سڏائين ٿو.
حقيقي عيد ٿي ويندي اگر جي تون سپاٽي ئي،
”وفا“ کي پيار مان هڪڙو اچي پاڪر جي پائين ٿو.

***

غزل

خدا ڏِئي سمجهہ ساجن کي الئہ چو ٿو ستائي پيو،
ڪري پيو ناز يا نخرا چريو مونکي بڻائي پيو.
هلايان ٿو پيو حيلا مجائڻ جا مگر منهنجي،
مجي ٿو ڪينڪي سهڻو رڳو هرهر ڏکائي پيو.
اڳي ئي گهاءَ هن گهرا ڏنل سنسار جا دل کي،
گهٽائڻ جي نہ ٿس ڳڻتي اجان ويتر وڌائي پيو.
نشانو مان بڻيل آهيان هٽي ٿو تير لفظن جا
لڳي ٿو ڄڻ حياتيءَ جو پرين ڪاتو ڪٽائي پيو
اجان مونکي خبر ناهي پئي چاڪان رٺو آهي
سبب جي ٿو پڇان پوء بہ ٻڌائڻ کان نٽائي پيو
اهو ڏکڙو ويو ڪائي ”وفا“ کي بيوفا جو آ،
مٿان صدقي ٿيڻ وارو ٻين جو اڄ سڏائي پيو.

***

books.sindhsalamat.com

غزل

جڏهن کان جيء جوڙيوسين ڦٽي وئي ننڊ نيڻن جي،
لڳي ناهي دعا بلڪل دوا ڪائي حڪيمن جي.
چريو سيڪو چوي وينو ٻڌان چپ ۾ پيو سپ ڪجهہ،
شڪايت چا ڪيان مونتي عطا آهي نصيبن جي.
جڏهن ويندس هليو پيارا هي دنيا مان چڏي فاني،
تڏهن ٿيندئي قدرداني اسان جهڙن غريبن جي.
نٿو راضي اجان جي ٿين ڪيان ميڙون وٺي سنگت،
پڇي پنج منٿ ۾ ويندس وٺي ٽولي اديبن جي.
ائين ٻين جي چوڻ تي تون سدائين بيوفا سمجهين،
”وفا“ پيٽي پلي ڏسجان ڪڏهن پيارا رقيبن جي.

***

غزل

جيئڻ جا بہ عادي مرڻ جا بہ عادي،
اسان مئڪشي جي پيئڻ جا بہ عادي.
اسان رول ماٺهون سدائين برن ۾،
رهڻ جا بہ عادي رلڻ جا بہ عادي.
اسان جون برايون اسان ساڻ آهن،
مگر ڪجهہ چڱايون ڪرڻ جان بہ عادي.
اسان محبتن کي ٻين ۾ او سائين،
رکڻ جا بہ عادي ونڊڻ جا بہ عادي.
اسان عاشقيءَ ۾ ناڪام ٿي ير،
ٻهڻ جا بہ عادي ٺهڻ جا بہ عادي.
ڏنا سور پنهجن رکي دل جو دل ۾،
کلڻ جا بہ عادي روئڻ جا بہ عادي.

***

sindhsalamat.com

غزل

دل اندر ڪجھ حسرتون رهجي ويون،
۽ وري ڪي چاهتون رهجي ويون.
مون لکڻ چاهيون هون جيڪي يار لئہ،
اڌ ۾ سي ڏائريون رهجي ويون.
فڪر ۽ فن ۾ نہ پوريون ٿي سگهيون،
تنهن ڪري هي شاعريون رهجي ويون.
امتحانن ۾ وڪوڙي عشق پيو
انڪري بس عاشقيون رهجي ويون.
ڪيترا پيرا مون تاريو موت ڪي،
چو جو ڪنهن سان دل لڳيون رهجي ويون.
هو ”وفا“ مغرور ٿي ويا نيٺ پر،
پو بہ تو وٽ بيوسيون رهجي ويون.

❋❋❋

غزل

ڇڏي ڏي بهانا رسڻ جا او ساٿي،
سوا تو گذارڻ ڏکي آ حياتي.
هي دوريون ۽ ڏڙڪا ۽ ماڻان ۽ طعنا،
سمورا سهان ٿو وئي دل جو ٿاسي.
ڏٺو غير سان جيئن ڪني ڪاله توکي،
يقينن تہ جڻ ڪا لڳي دل ۾ ڪاتي.
صرف تنهنجي ڪارڻ ٿيو لوڪ ويري،
ڪهڙي دشمني آ منهنجي ڪنهن سان ذاتي.
متان موت ماري ”وفا“ کي وڃي ير،
انهي ڪان سنو آ وڃون پائي جهاتي.

❋❋❋

books.sindhsalamat.com

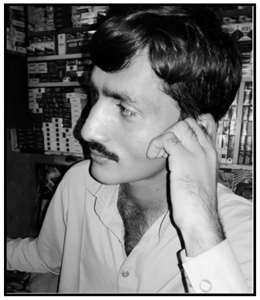

تعارف

مڪمل نالو:_ محمد مبين اجڻ
ادبي نالو:_ مبين اجڻ
پيءُ جو نالو:_ حسين بخش
ڄم جي تاريخ:_1991ع
ڄم جو هنڌ:_ کهڙا
تعليم:_b_a
ڪرت:_ دوڪاندار
لکڻ جي شروعات:_ 2012ع
لکيل صنفون:_ غزل، وائي، نثري نظم ۽ مضمون وغيره
ادبي استاد محترم استاد عبدالرزاق اجڻ ۽ بيوس سجاد گاڏهي
ادبي خدمتون:_ کهڙا شهر جي ادبي تاريخ ۾ سنڌي ادبي سنگت شاخ جو قيام رکندڙ ۽ بانيڪار.
ٿورائتو تاعمرسنڌ ايجوڪيشنل فورم خيرپور ميرس جي باهمت جفاڪش علم دوست قلم دوست محترم جناب ايڊووڪيٽ محمد طارق مهيسر صاحب ۽ محترم جناب ظهير احمد لاڙڪ صاحب جن جو جن ادي شهيد روبينہ اجڻ جن جو ڪيس ۾ في سيبل مدد ڪئي ۽ اسان غريبن مظلومن جو ساٿ ڏنو اڻ ڳڻيون دعائون
پسند جي شخصيت:_ محترم جناب الحاج پير مخدوم نديم احمد هاشمي صاحب جن ادي شهيدروبينہ اجڻ جي لاش وصولي ۾ مدد ڪئي
ڇپيل مواد:_ 1.وايون مهڪيون واٽ تي 2.پره ڦٽي جا پنڌ 3. شهيد روبينہ اجڻ جي خون سان انصاف وارو سوال؟ 4.موتين مالها شاعري
رابطو نمبر:_03023216877
ڏس پتو:_ کهڙا تعلقہ گمبٽ ضلع خيرپور ميرس

sindhsalamat.com

وائي

سنڌ جي مظلوم نياڻي ادي اُمِ رباب جي نانءِ

منهنجا آلا ڳل،
توکانپوءِ بابا.
خوشين کان خالي،
سالَ جا سارا پل،
توکانپوءِ بابا.
تنهنجي قبر تي،
پڙهان ويني قُل،
توکانپوءِ بابا.
مظلومن جي خاطر،
ٻاري اُمِ مشعل،
توکانپوءِ بابا.
دشمن ڦاهي چڙهي،
انصاف ملي شل،
توکانپوءِ بابا.

***

چوسٽا

ڳوڙهو ڳڙندو سوڳ تہ ٿيندو،
ماڻهو مرندو روڳ تہ ٿيندو.
محفل ۾ جي ٺهڪ کي چڙندا،
هڪ ٻئي سان پو پوڳ تہ ٿيندو.

***

بدن جا وڏ ڦڙا وڻن تا،
چپن جا وڏ ڦڙا وڻن تا.
تي کولي ڪاريهر جڏهن،
وارن جا وڏ ڦڙا وڻن تا.

books.sindhsalamat.com

بخاري پبليڪيشن لاڙڪاڻو جا آيل ڪتاب

❊ مؤدتِ آلِ محمد ﷺ (ٻاڳوبيو) (شاعري) زوار فداحسين ”فدا“ سومرو
❊ افڪارِ وريام فقير (شاعري) مرتب:مسرور مصطفيٰ شيخ ورياماڻي
❊ مون جيئڻ ڏٺو ملوڪ کي (شاعري) مرتب: حسين چنجڻي
❊ مُرلي منهنجو من (شاعري) مخمور رضا
❊ ذات سفر ۾ آ (انٽرويو ڪالم ۽ شاعري) محمد صالح عباسي
❊ ڀهڪن ڀيلا سَرها سَر (شاعري) ڏاڏو ڏتل ابڙو
❊ آياسي اگهي ويا (شاعري) فقير محمد مٺل جهتيال
❊ نظر لڳي وئي (شاعري) زيب مغيري
❊ گيتن جو گلدستو (ٻاراڻي شاعري) جواڻ ”جانب“ سومرو
❊ تنهنجو درشن آ دليل (ديوانِ غزل) جواڻ ”جانب“ سومرو
❊ سڏڪن پريا سڏ (شاعري) عنايت الله ” واصف“ وڳڻ
❊ هجر جي حياتي (شاعري) وفا مظهر چانڊيو
❊ چشمين ڏٺو چين کي (شاعري) سگهڙ محمد لقمان کوکر
❊ اوجاڳا ايوب جا (شاعري) سگهڙ محمد ايوب ”عارض“
❊ شهيد روبينہ اجڻ جي خون سان انصاف وارو سوال؟
(مضمون تاثر،شاعري) مرتب: مشتاق بخاري
مبين اجڻ
❊ هاءِ ڪيڏو پري ويو آهين (اشرف زمان پير چنداميءَ
جي شخصيت ۽ ادبي خدمتن کي پيڙا) مرتب: مشتاق بخاري
❊ موتين مالها شاعري (مختلف شاعرن جي شاعري) مرتب: مشتاق بخاري
مبين اجڻ
❊ عشق عربيءَ سان (شاعري) سگهڙ محبوب علي شيخ
❊ گيڙو رنگ شاعري (مختلف شاعرن جي شاعري) مرتب: وفا غلام عباس
مبين اجڻ

sindhsalamat.com

سنڌ سلامت

www.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سنڌس رفتار سان هلڻ جو سانباهو آهي، جو تہ تاريخ هميشہ انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمائي جي حفاظت ڪئي آهي. سنڌ سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نہ رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليقن کي ڊيجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي تہ سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ آسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آسانيءَ سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سنڌ سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد تہ سنڌ سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نہ صرف ڀرپور لاڀ حاصل ڪندا پر سنڌ سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو ڀورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ ايپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book